

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 600

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
203. — Lege pentru ratificarea Acordului de sediu dintre Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est, semnat la București la 16 iulie 2003	2	Decizia nr. 324 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă	9–11
Acord de sediu între Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est	2–8	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
537. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de sediu dintre Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est, semnat la București la 16 iulie 2003.....	8	547. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă.....	12–29
		631. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru privind colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2005	29
		Protocol între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru privind colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil.....	29–31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului de sediu
dintre Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special
al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est,
semnat la București la 16 iulie 2003**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de sediu dintre Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est, semnat la București la 16 iulie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 iunie 2005.
Nr. 203.

ACORD DE SEDIU**între Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est**

Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est (denumite în continuare *părți contractante*),

având în vedere că Grupul regional director (compus din reprezentanți la nivel înalt, numiți de guvernele statelor din Europa de Sud-Est) și Grupul consultativ și de contact (compus din reprezentanți ai Comisiei Europene, Consiliului Europei, Europol, Interpol, OSCE, SECI, ICE și ai Inițiativei Adriatice-Sud-Est Europene) au creat Inițiativa Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate, sprijinită de un secretariat executiv,

având în vedere că sediul Secretariatului executiv al Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate (denumit în continuare *Secretariatul SPOC*) este stabilit la București, România,

ținând seama de importanța asigurării unei funcționări adecvate a Secretariatului SPOC în România, reafirmând intenția României de a oferi întreaga gamă de privilegii, imunități și facilități Secretariatului SPOC, astfel încât acesta să își poată îndeplini în mod deplin și eficient responsabilitățile și sarcinile,

în scopul de a defini statutul juridic al Secretariatului SPOC, al membrilor săi și al altor persoane menționate în prezentul acord,

dorind să aplice privilegiile și imunitățile sediului Secretariatului SPOC, ale membrilor săi și ale altor persoane menționate în prezentul acord, serviciile și aranjamentele de securitate, precum și alte facilități asigurate de statul gazdă, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Definiții**

În sensul prezentului acord:

- a) *stat gazdă* înseamnă România;
- b) *Guvern* înseamnă Guvernul României;
- c) *autoritățile competente din România* înseamnă autoritățile centrale și locale din România, în funcție de sensul prevederilor relevante ale acestui acord și în conformitate cu legislația română;
- d) *sediul* înseamnă clădirile, dependințele și terenul aferent acestora, folosite de Secretariatul SPOC, în mod permanent sau temporar, pentru îndeplinirea funcțiilor sale oficiale;

e) *Inițiativa SPOC* înseamnă Inițiativa Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate, stabilită sub egida Mesei de lucru III a Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est;

f) *Secretariatul SPOC* înseamnă organul operațional de sprijin al Inițiativei SPOC;

g) *membrii Secretariatului SPOC* înseamnă personalul angajat în îndeplinirea activităților Secretariatului SPOC, compus, dar nu limitat la secretarul executiv al Inițiativei SPOC ca șef al Secretariatului SPOC, un expert juridic și un asistent;

h) *șeful Secretariatului SPOC* înseamnă secretarul executiv al Inițiativei SPOC;

i) *membri de familie* înseamnă soția/soțul și persoanele aflate în întreținerea membrilor Secretariatului SPOC;

j) *experți* înseamnă persoanele care îndeplinesc misiuni autorizate de Secretariatul SPOC, activând în cadrul unor organisme subsidiare ale acestuia sau în orice mod, la cererea sa, în consultare cu Secretariatul SPOC;

k) *donatie* înseamnă asistența financiară, tehnică sau de orice altă natură destinată a susține bugetul Secretariatului SPOC;

l) *reuniuni convocate de Secretariatul SPOC* înseamnă orice reuniune a oricărui organ ori organ subsidiar al Secretariatului SPOC sau orice conferință internațională ori întrunire convocată de Secretariatul SPOC ori sub egida sa;

m) *proprietatea Secretariatului SPOC* înseamnă orice bunuri și fonduri care aparțin Secretariatului SPOC sau care sunt deținute ori administrate de Secretariatul SPOC, în scopul funcționării sale, precum și toate veniturile Secretariatului SPOC;

n) *arhivele Secretariatului SPOC* înseamnă toate dosarele, corespondența, documentele, manuscrisele, programele pentru computer, fotografiile, filmele, înregistrările video și audio și orice altă informație care aparține ori este deținută de Secretariatul SPOC sau de oricare dintre membrii săi;

o) *Convenția de la Viena* înseamnă Convenția cu privire la relațiile diplomatice, adoptată la Viena la 18 aprilie 1961.

ARTICOLUL 2

Personalitatea juridică

Secretariatul SPOC are personalitate juridică. În special, el va avea capacitatea de a:

- încheia contracte;
- dobândi și dispune de bunuri mobile;
- dobândi și dispune de bunuri imobile în conformitate cu legislația română;
- sta în justiție.

ARTICOLUL 3

Libertatea întrunirilor

1. Guvernul recunoaște dreptul Secretariatului SPOC de a organiza reuniuni în cadrul sediului sau, cu sprijinul autorităților competente din România, în orice alt loc în statul gazdă.

2. Guvernul garantează Secretariatului SPOC libertatea deplină de întrunire, de exprimare și de decizie. Guvernul va întreprinde toate demersurile necesare pentru a garanta că nu există nici un impediment în desfășurarea oricărei reuniuni organizate de Secretariatul SPOC.

ARTICOLUL 4

Imunitatea de jurisdicție

1. În îndeplinirea activităților sale oficiale Secretariatul SPOC se va bucura de imunitate de jurisdicție, cu următoarele excepții:

a) o acțiune civilă intentată de un terț pentru daune rezultând dintr-un accident cauzat de un vehicul care aparține sau care este utilizat în numele Secretariatului SPOC, atunci când aceste daune nu pot fi acoperite prin asigurare;

b) o acțiune civilă întemeiată pe o obligație contractuală a Secretariatului SPOC;

c) o cerere reconvențională legată în mod direct de procedurile instituite de Secretariatul SPOC.

2. Fără a se încălca prevederile paragrafului 1, proprietatea Secretariatului SPOC, indiferent unde se află și cine o deține, va fi imună de la percheziție, sechestru, poprire, confiscare, rechiziție și expropriere sau de la orice altă formă de imixtiune de natură administrativă, judiciară ori legislativă.

3. Prevederile paragrafului 2 nu se vor aplica în următoarele cazuri:

a) dacă astfel de măsuri sunt necesare temporar în vederea investigării unui accident în care a fost implicat un vehicul aparținând Secretariatului SPOC sau utilizat în numele său și în vederea desfășurării unei anchete legate de un astfel de accident;

b) în orice alt caz particular în care Secretariatul SPOC a renunțat expres la imunitatea sa de jurisdicție.

4. Secretariatul SPOC poate renunța în mod expres, în anumite cazuri, la imunitatea sa de jurisdicție.

5. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție nu se va extinde asupra nici unei măsuri de executare.

ARTICOLUL 5

Inviolabilitatea arhivelor, echipamentului și a altor materiale

1. Arhivele Secretariatului SPOC, oriunde se află și oricine le deține, indiferent în ce formă, vor fi în orice moment inviolabile.

2. Echipamentul și alte materiale necesare activităților Secretariatului SPOC vor fi în orice moment inviolabile.

ARTICOLUL 6

Sediul

1. Autoritățile competente din România vor întreprinde toate măsurile necesare pentru a garanta că Secretariatul SPOC nu va fi depozitat în totalitate sau în parte de sediul său.

2. În cazul dizolvării Secretariatului SPOC, folosința asupra sediului, asigurată gratuit de Guvern, în conformitate cu art. 7 paragraful 1 și art. 12 paragraful 1, va reveni Guvernului.

ARTICOLUL 7

Legea și autoritatea în sediu

1. Sediul Secretariatului SPOC este situat în București, în cadrul Palatului Parlamentului sau în altă parte, după cum vor decide ulterior părțile contractante. Aranjamentele pentru spațiul birourilor Secretariatului SPOC sunt cuprinse în anexa la prezentul acord, care constituie parte integrantă a acestuia.

2. Guvernul recunoaște inviolabilitatea în orice moment a sediului, care se va afla sub controlul și autoritatea Secretariatului SPOC, în conformitate cu prezentul acord.

3. Secretariatul SPOC are competența de a emite reglementări aplicabile în sediu, cu respectarea prevederilor prezentului acord, în scopul stabilirii condițiilor necesare exercitării depline a funcțiilor sale.

4. În principiu, în interiorul sediului Secretariatului SPOC se aplică legea română. Cu toate acestea, nici o lege română nu se va aplica în interiorul sediului dacă ea este

incompatibilă cu prevederile prezentului acord sau cu o reglementare a Secretariatului SPOC, emisă în conformitate cu acest articol.

5. Orice diferend între părțile contractante, care cade sub incidența acestui articol, va fi imediat soluționat în conformitate cu procedura stabilită în art. 22. Pe toată durata soluționării diferendului se vor aplica reglementările Secretariatului SPOC.

6. Secretariatul SPOC va informa Guvernul asupra reglementărilor prevăzute în paragraful 3.

7. Orice reprezentant al statului gazdă nu își va exercita autoritatea în vederea pătrunderii în sediu, cu excepția cazului în care o aprobare expresă prealabilă a fost emisă de către sau în numele șefului Secretariatului SPOC. Orice persoană care pătrunde în sediu cu aprobarea șefului Secretariatului SPOC va părăsi imediat sediul dacă i se va cere de către sau în numele șefului Secretariatului SPOC.

8. Respectarea acestui articol nu va împiedica aplicarea corespunzătoare a normelor de protecție împotriva incendiilor și a reglementărilor privind siguranța publică ale autorităților competente din România. În caz de incendiu sau de alt dezastru similar, care amenință siguranța publică și necesită o acțiune de protecție imediată, este prezumat acordul șefului Secretariatului SPOC de a se pătrunde în sediu, dacă el sau un reprezentant autorizat al său nu poate fi găsit, în scopul desfășurării acțiunilor de protecție necesare.

9. Șeful Secretariatului SPOC va adopta măsurile necesare pentru a împiedica folosirea sediului ca refugiu pentru persoanele care se sustrag arestării în baza legii române, care sunt urmărite de autoritățile competente din România pentru a fi extrădate sau care încearcă să se sustragă procedurilor judiciare.

10. Secretariatul SPOC va adopta un sistem contabil în conformitate cu standardele internaționale general recunoscute în materie de audit, adecvate unui audit efectuat de experți internaționali în domeniu.

ARTICOLUL 8

Protecția sediului

1. Autoritățile competente din România vor întreprinde măsurile necesare pentru a se asigura că securitatea și liniștea sediului nu sunt amenințate de nici o persoană sau de nici un grup de persoane care ar încerca să pătrundă în sediu fără autorizare ori care ar tulbura liniștea publică în vecinătatea imediată a sediului.

2. La solicitarea șefului Secretariatului SPOC, autoritățile competente din România vor asigura personal de pază, în număr suficient, pentru respectarea legii și ordinii în sediu.

3. Autoritățile competente din România vor lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că aspectul sediului nu este prejudiciat și că utilizarea sediului nu este obstructivă ca urmare a folosirii terenului și clădirilor din vecinătatea sediului. Secretariatul SPOC va întreprinde toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că folosirea sediului nu afectează aspectul terenului și al clădirilor din vecinătatea sediului.

ARTICOLUL 9

Serviciile publice asigurate Secretariatului SPOC

1. Autoritățile competente din România își vor exercita atribuțiile, în cadrul competențelor lor și în limita solicitărilor șefului Secretariatului SPOC, pentru a asigura furnizarea către Secretariatul SPOC, în condiții corecte și echitabile, a serviciilor publice necesare, incluzând, fără a fi limitate prin enumerare, electricitatea, apa, canalizarea, gazul, serviciile poștale, telefonul, telegraful, orice mijloace de comunicare, drenajul, colectarea gunoii, protecția împotriva incendiilor și dezapezirea.

2. În cazul oricărei întreruperi sau amenințări cu întreruperea unor astfel de servicii publice, Secretariatul SPOC i se va acorda aceeași prioritate ca și agenților și autorităților române de interes național, iar Guvernul va lua măsurile necesare pentru ca activitatea Secretariatului SPOC să nu fie prejudiciată.

3. Șeful Secretariatului SPOC va face, la cerere, aranjamentele corespunzătoare pentru a permite reprezentanților autorizați ai organismelor competente verificarea, repararea, întreținerea, reconstruirea sau reamplasarea utilităților, conductelor, canalelor, sistemului de canalizare din interiorul sediului, în condiții care să nu afecteze în mod exagerat desfășurarea activității Secretariatului SPOC.

4. În cazul în care serviciile menționate în paragraful 1 sunt furnizate de organisme competente sau atunci când tarifele serviciilor respective se află sub controlul acestora, Secretariatul SPOC va beneficia de tarife care nu vor depăși cele mai scăzute prețuri acordate agenților și autorităților române de interes național.

ARTICOLUL 10

Facilități și imunități privind comunicațiile și publicațiile

1. Guvernul va permite Secretariatului SPOC să comunice, liber și fără o aprobare specială, pentru îndeplinirea oricăror atribuții oficiale și va proteja exercitarea acestui drept de către Secretariatul SPOC. Secretariatul SPOC va avea dreptul de a utiliza coduri și sisteme criptate, de a expedia și de a primi corespondență oficială și alte comunicări oficiale prin curier sau în saci sigilați, care se vor bucura de aceleași privilegii și imunități ca și curierii și valizele diplomatice.

2. Secretariatul SPOC se va bucura, pentru comunicările sale oficiale, de un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat de Guvern oricărei alte organizații internaționale sau misiunilor diplomatice acreditate în statul gazdă, în privința priorităților și tarifelor poștale, pentru telegrame, telexuri, radiograme, televiziune, telefon, fax și alte mijloace de comunicație, precum și tarifelor pentru informații prin mass-media.

3. Guvernul recunoaște dreptul Secretariatului SPOC de a publica și de a radiodifuză liber pe teritoriul statului gazdă, în conformitate cu funcțiile oficiale ale Secretariatului SPOC și cu legislația română. Toate comunicările oficiale către și de la Secretariatul SPOC, indiferent prin ce mijloace și în ce formă au fost transmise, vor fi inviolabile. Această inviolabilitate se va extinde, fără a fi limitată prin prezenta enumerare, și asupra publicațiilor, imaginilor fixe și în mișcare, imaginilor video, filmelor, înregistrărilor audio și programelor pentru calculator.

4. Pentru îndeplinirea scopurilor sale oficiale, Secretariatul SPOC poate instala și folosi un sistem de comunicații fără fir, în baza primirii autorizației din partea autorităților competente din România, care nu poate fi refuzată fără temei.

ARTICOLUL 11

Scutiri fiscale

1. În îndeplinirea activităților sale oficiale Secretariatul SPOC și proprietatea acestuia vor fi scutite de:

a) orice formă de taxare directă, indiferent dacă este impusă de autoritățile centrale sau locale. Totuși, Secretariatul SPOC nu poate pretinde scutiri de taxe și tarife care nu constituie altceva decât plata serviciilor de utilitate publică;

b) taxe vamale, interdicții sau restricții privind importul ori exportul de bunuri destinate uzului oficial, cu condiția ca bunurile importate să nu fie vândute în România decât în condițiile aprobate de Guvern;

c) taxe vamale, interdicții sau restricții privind importul ori exportul de publicații;

d) taxarea indirectă a bunurilor și serviciilor, furnizate în scopuri oficiale, inclusiv taxa pe valoarea adăugată asupra acestor bunuri și servicii, în aceleași condiții care sunt aplicate misiunilor diplomatice din România.

2. Scutirile prevăzute în paragraful 1 pot fi acordate prin intermediul unei rambursări potrivit aceluiași proceduri care se aplică misiunilor diplomatice din România.

3. Fără a se limita caracterul general al scutirilor prevăzute la paragraful 1:

a) achiziționarea și închirierea clădirilor de către Secretariatul SPOC pentru exercitarea funcțiilor sale oficiale vor fi scutite de toate taxele de înregistrare, transfer, precum și de taxa pe domeniul public;

b) contractele de asigurare încheiate de Secretariatul SPOC în exercitarea funcțiilor sale oficiale vor fi scutite de orice taxe speciale sau de orice taxă comparabilă pentru asemenea contracte de asigurare.

ARTICOLUL 12

Sprijinul din partea Guvernului

1. Guvernul asigură fără plată:

a) utilizarea spațiilor de lucru în conformitate cu art. 7;

b) utilizarea spațiilor de parcare asigurate în zona sediului;

c) securitatea sediului Secretariatului SPOC (paza și serviciul de prevenire a incendiilor);

d) reparații curente și capitale ale infrastructurii Secretariatului SPOC;

e) modernizarea sediului Secretariatului SPOC în beneficiul Secretariatului SPOC, efectuată până la intrarea în vigoare a prezentului acord;

f) utilități (căldură, aer condiționat, electricitate și apă) furnizate până la intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. Guvernul asigură, dar nu este răspunzător financiar pentru:

a) asistența privind satisfacerea nevoii de cazare și de înscriere a membrilor Secretariatului SPOC și a copiilor acestora în sistemul de învățământ public;

b) obținerea permiselor de ședere în conformitate cu legislația română;

c) servicii de curățenie și igienă, la solicitarea Secretariatului SPOC.

3. Partea română va credita Secretariatul SPOC, fără dobândă, cu costul serviciilor publice, ulterior intrării în vigoare a prezentului acord, după îndeplinirea procedurilor interne relevante.

ARTICOLUL 13

Regimul valutar aplicabil Secretariatului SPOC

1. Fără a constitui obiectul controalelor financiare, în România, Secretariatul SPOC are dreptul să dobândească, să dețină și să utilizeze instrumente de plată, valori mobiliare, precum și alte active exprimate în lei și în valută în condițiile legislației în vigoare în România. Astfel, Secretariatul SPOC poate:

a) să deschidă conturi în lei și în valută la instituțiile de credit autorizate să funcționeze în România;

b) să convertească în valută disponibilitățile sale deținute în lei;

c) să efectueze operațiuni valutare de capital;

d) să transfere în țară și în străinătate, fără restricții, disponibilitățile valutare deținute în conturi deschise la instituții de credit autorizate să funcționeze în România.

2. Dacă o parte va contribui în beneficiul Secretariatului SPOC cu bani sau în orice alt mod, rambursarea acestei contribuții se va face în cadrul cotei estimate de participare a acelei părți la bugetul Secretariatului SPOC din anul financiar următor celui în care a fost făcută contribuția. Dacă creditul depășește valoarea contribuției respective, el va purta asupra anului sau anilor financiari următori. Această dispoziție nu va fi interpretată în sensul de a împiedica orice alt stat sau organizație internațională de a contribui cu bani sau în orice alt mod în beneficiul Secretariatului SPOC.

ARTICOLUL 14

Tranzit și rezidență

1. Guvernul va adopta toate măsurile necesare pentru a facilita și a permite intrarea și șederea în România și nu va împiedica plecarea din România a persoanelor menționate mai jos și va asigura că nu există impedimente în privința tranzitului acestora spre sau de la sediu:

a) membrii Secretariatului SPOC și membrii familiilor lor;

b) delegații și membrii familiilor lor;

c) reprezentanții și oficialii unor organizații internaționale, care au misiuni oficiale legate de Secretariatul SPOC, și membrii familiilor lor;

d) experții și membrii familiilor lor.

2. La cererea persoanelor menționate în paragraful 1, statul gazdă le va asigura protecția necesară în tranzit.

3. Vizele care ar putea fi cerute pentru persoanele menționate în acest articol vor fi acordate cu scutire de taxă, pe bază individuală pentru fiecare solicitant, iar validitatea acestora trebuie să fie proporțională cu durata misiunii solicitantului.

4. Nici o activitate desfășurată de vreo persoană menționată în acest articol, în calitatea sa oficială pe lângă Secretariatul SPOC, nu va constitui un motiv pentru a i se împiedica intrarea în, respectiv ieșirea din România, sau pentru a i se solicita părăsirea teritoriului României.

5. Nici unei persoane menționate în paragraful 1, cu excepția oficialilor organizațiilor internaționale, ale căror proceduri de expulzare sunt acoperite de acorduri speciale, la care România este parte, și a comiterii unui abuz legat de privilegiul de rezidență, nu i se va solicita de către Guvern să părăsească România. Nici o procedură nu va fi instituită pentru a i se cere unei astfel de persoane să părăsească România decât cu aprobarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe al României. O astfel de aprobare va fi eliberată doar în urma consultării șefului Secretariatului SPOC. Dacă se instituie proceduri de expulzare împotriva unei astfel de persoane, șeful Secretariatului SPOC va avea dreptul de a compărea sau de a fi reprezentat în astfel de proceduri în numele persoanei împotriva căreia s-au instituit procedurile.

6. Acest articol nu va împiedica Guvernul să solicite persoanelor care invocă drepturile conferite de acest articol să respecte reglementările privind carantina și sănătatea.

ARTICOLUL 15

Privilegiile și imunități ale membrilor Secretariatului SPOC

1. Membrii Secretariatului SPOC se vor bucura de aceleași privilegii și imunități ca cele acordate agenților diplomatici, în conformitate cu Convenția de la Viena.

2. Membrii de familie ai persoanelor la care se face referire în paragraful 1 se vor bucura de aceleași privilegii și imunități ca și soții/soțiile și persoanele aflate în întreținerea agenților diplomatici, în conformitate cu Convenția de la Viena.

3. Imunitatea de jurisdicție nu se va aplica în cazul acțiunii civile intentate de o terță parte pentru daunele ce rezultă dintr-un accident rutier cauzat de un vehicul condus de orice persoană menționată la paragrafele 1 și 2, acolo unde daunele nu sunt acoperite prin asigurare.

4. Persoanele la care se face referire în paragraful 1, care sunt cetățeni sau rezidenți permanenți ai României, se vor bucura numai de următoarele privilegii și imunități:

a) imunitate în privința arestării sau detenției pentru fapte săvârșite în îndeplinirea funcțiilor lor oficiale;

b) imunitate de jurisdicție cu privire la cuvintele rostite sau scrise și la orice fapte săvârșite de acestea în îndeplinirea funcțiilor lor oficiale; această imunitate se va menține chiar dacă persoanele respective nu vor mai fi angajate în exercitarea acestor funcții;

c) inviolabilitatea tuturor hârtiilor, documentelor și a altor materiale oficiale;

d) dreptul de a folosi coduri, sisteme codificate sau de a transmite ori de a primi hârtii, corespondență sau alte materiale oficiale prin curier ori saci sigilați.

ARTICOLUL 16

Privilegiile și imunități ale experților

1. Experții se vor bucura, pe teritoriul statului gazdă și cu respectarea acestuia, de următoarele privilegii și imunități, în măsura în care sunt necesare pentru exercitarea efectivă a funcțiilor lor, precum și pe durata călătoriilor prilejuite de aceste funcții:

a) imunitate în privința arestării sau detenției;

b) imunitate în privința confiscării bagajelor lor personale și oficiale, precum și în privința verificării acestor bagaje, asemenea celei acordate agenților diplomatici;

c) imunitate de jurisdicție cu privire la cuvintele rostite sau scrise și la orice fapte săvârșite de aceștia în îndeplinirea funcțiilor lor oficiale; această imunitate se va menține chiar dacă persoanele respective nu vor mai fi angajate în exercitarea acestor funcții, nu vor mai activa în

cadrul comitetelor Secretariatului SPOC sau nu vor mai acționa în calitate de consultanți pentru Secretariatul SPOC ori nu vor mai fi prezente la sediu sau nu vor mai participa la reuniuni convocate de Secretariatul SPOC. În orice caz, această imunitate nu va fi extinsă asupra acțiunii civile a unei terțe părți pentru daune rezultând dintr-un accident rutier cauzat de un vehicul condus de un expert, dacă aceste daune nu sunt acoperite prin asigurare;

d) inviolabilitatea tuturor hârtiilor, documentelor și a altor materiale oficiale;

e) dreptul de a folosi coduri și sisteme codificate și de a transmite ori de a primi documente, corespondență sau alte materiale oficiale prin curier ori saci sigilați, în scopul comunicării cu Secretariatul SPOC;

f) scutirea de restricțiile privind imigrarea și obligația de înregistrare a străinilor în ceea ce îi privește pe ei înșiși și pe soțiile/soții lor;

g) aceleași facilități de protecție și repatriere ca cele acordate în perioadele de criză internațională membrilor misiunilor diplomatice în conformitate cu Convenția de la Viena.

2. Experții care sunt cetățeni sau rezidenți permanenți ai României se vor bucura numai de privilegiile și imunitățile acordate conform paragrafului 1 lit. a)–e), în exercitarea funcțiilor lor oficiale.

ARTICOLUL 17

Notificarea

1. Secretariatul SPOC va informa cu promptitudine Guvernul în legătură cu:

a) lista membrilor Secretariatului SPOC și a altor persoane care cad sub incidența art. 15 și 16 și va revizui periodic această listă ori de câte ori este necesar;

b) numirea membrilor Secretariatului SPOC, sosirea și plecarea definitivă a acestora sau încetarea funcțiilor lor în cadrul Secretariatului SPOC;

c) sosirea și plecarea definitivă a membrilor de familie ai persoanelor la care se face referire la lit. b) și, după caz, încetarea calității de membru de familie pentru aceste persoane;

d) sosirea și plecarea definitivă a angajaților particulari ai persoanelor la care se face referire la lit. b) și, după caz, renunțarea la serviciile unor astfel de persoane.

2. Guvernul va emite câte un carnet de identitate, cu fotografia posesorului, pentru membrii Secretariatului SPOC și alte persoane care cad sub incidența art. 15 și 16, precum și pentru membrii familiilor lor care locuiesc cu aceștia și pentru angajații particulari ai persoanelor la care se face referire la paragraful 1 lit. a) și b). Acest carnet de identitate va servi la identificarea posesorului în raporturile cu toate autoritățile din România.

ARTICOLUL 18

Asigurare socială

1. Pentru sistemul de asigurare socială instituit sau administrat sub autoritatea Secretariatului SPOC, Secretariatul SPOC și membrii acestuia cărora li se aplică sistemul menționat mai sus vor fi scutiți de toate contribuțiile obligatorii către instituțiile de asigurări sociale din România. În consecință, acestora nu li se vor aplica reglementările române în domeniul asigurărilor sociale.

2. Membrii Secretariatului SPOC care contribuie la instituțiile de asigurări sociale din țara lor de origine nu li se vor aplica reglementările române în domeniul asigurărilor sociale.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, *mutatis mutandis*, membrilor de familie ai persoanelor la care se face referire în paragraful 1, cu excepția cazului în care sunt angajați în România de un alt angajator decât Secretariatul SPOC sau beneficiază de asigurări sociale în România.

ARTICOLUL 19

Angajare

Membrilor de familie ai membrilor Secretariatului SPOC li se vor acorda permise temporare de muncă pe durata angajării membrilor Secretariatului SPOC în statul gazdă.

ARTICOLUL 20

Dispoziții suplimentare privind privilegiile și imunitățile

1. Privilegiile și imunitățile acordate în temeiul prezentului acord sunt conferite în interesul Secretariatului SPOC și nu în beneficiul propriu al unor persoane fizice. Secretariatul SPOC și toate persoanele care se bucură de astfel de privilegii și imunități au obligația de a respecta, sub toate celelalte aspecte, legile și reglementările din România.

2. Prezentul acord se va aplica indiferent dacă statul gazdă întreține sau nu relații diplomatice cu statul de origine al membrilor Secretariatului SPOC și al altor persoane, direct sau indirect legate de activitatea lui, și indiferent dacă statul de origine respectiv acordă privilegiu și imunități similare personalului diplomatic sau cetățenilor din România.

3. Statele de origine vor renunța la privilegiile și imunitățile acordate membrilor Secretariatului SPOC și experților în baza prezentului acord, în conformitate cu prevederile Convenției de la Viena.

4. Privilegiile și imunitățile acordate membrilor Secretariatului SPOC și experților în baza prevederilor prezentului acord sunt conferite cu înțelegerea că Secretariatul SPOC va ridica imunitatea persoanelor respective în situația în care Secretariatul SPOC consideră că această imunitate va împiedica cursul justiției și ori de câte ori ea poate fi retrasă fără a prejudicia scopul pentru care a fost acordată. Șeful Secretariatului SPOC va exercita această autoritate în numele Secretariatului SPOC.

5. Secretariatul SPOC va coopera ori de câte ori este nevoie cu autoritățile române pentru a facilita administrarea adecvată a justiției și pentru a preveni orice abuz de privilegii și imunități acordate potrivit prevederilor prezentului acord.

ARTICOLUL 21

Responsabilitatea internațională a statului gazdă

Statul gazdă nu va avea nici o responsabilitate internațională, dată fiind locația sediului Secretariatului SPOC pe teritoriul său, pentru actele sau omisiunile Secretariatului SPOC și ale membrilor acestuia.

Din partea Guvernului României,
Rodica Mihaela Stănoiu,
ministrul justiției

ARTICOLUL 22

Soluționarea diferendelor

Orice diferend între părțile contractante privind interpretarea ori aplicarea prezentului acord sau orice problemă referitoare la sediu ori la relația dintre Secretariatul SPOC și Guvern va fi soluționată prin consultări între părțile contractante sau în orice alt mod stabilit de comun acord.

ARTICOLUL 23

Amendamente

1. Prezentul acord poate fi modificat în orice moment, la cererea oricărei părți contractante.

2. Amendamentele vor fi convenite de părțile contractante și vor intra în vigoare în conformitate cu art. 25.

ARTICOLUL 24

Aplicarea prezentului acord

1. Ori de câte ori prezentul acord impune obligații autorităților competente din România, responsabilitatea finală pentru îndeplinirea unor asemenea obligații va reveni Guvernului.

2. Secretariatul SPOC poate încheia înțelegeri administrative separate cu autoritățile competente din România pentru aplicarea prezentului acord.

3. Ministerul Justiției din România va fi desemnat ca principala instituție coordonatoare a aplicării prezentului acord, inclusiv a cooperării cu alte instituții din România, necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Inițiativei SPOC.

ARTICOLUL 25

Intrarea în vigoare și încetarea prezentului acord

1. Prezentul acord va intra în vigoare în ziua următoare datei primirii de către Secretariatul SPOC a notificării prin care Guvernul comunică îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

2. Prezentul acord va înceta prin acordul scris al părților contractante.

ARTICOLUL 26

Aplicarea provizorie

În vederea asigurării necesităților financiare imediate ale Secretariatului SPOC, părțile contractante sunt de acord cu aplicarea provizorie a prezentului acord de la semnarea și până la intrarea sa în vigoare în conformitate cu art. 25.

Semnat la București la 16 iulie 2003, în două exemplare originale, fiecare dintre ele în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Din partea Biroului Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est,
Erhard Busek,
coordonatorul special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est

AMENAJAREA SPAȚIULUI

Secretariatului Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate

1. Secretariatul SPOC va primi două încăperi pentru birouri la etajul 7 al clădirii Palatului Parlamentului din România (încăperile nr. 7.032-7.033).

O plăcuță cu numele complet al Secretariatului SPOC va fi plasată pe ușa principală a birourilor alocate.

2. Autoritățile române vor facilita, atunci când va fi necesar, accesul în cadrul altor zone ale Palatului Parlamentului necesare pentru funcționarea adecvată a Secretariatului SPOC.

3. Spațiile pentru birouri, furnizate Secretariatului SPOC, vor fi renovate și mobilate în mod adecvat de Guvern pentru a corespunde necesităților Secretariatului SPOC, după cum urmează:

a) Guvernul va renova spațiile pentru birouri prin:

— zugrăvirea pereților;

— renovarea și modernizarea dulapurilor și rafturilor existente, în mod adecvat ambientului, respectiv pentru a se potrivi cu celelalte piese de mobilier din birouri;

— furnizarea unor covoare noi;

b) Guvernul României va asigura următoarele piese de mobilier pentru spațiile alocate:

— 3 birouri cu sertare;

— 3 mese pentru computer, separate;

— 3 scaune ergonomice;

— 3 dulapuri cu sertare;

— 2 seturi de mobilă (2 fotolii și o sofa de 2—3 locuri), câte un set pentru fiecare birou;

— 2 mese de cafea cu seturi de mobilier;

— 1 masă pentru ședințe, cu 8 locuri;

— 1 televizor și conectarea la o rețea de cablu pentru acesta;

— 1 sistem audio;

— 2 perdele care să asigure variația luminii (câte una pentru fiecare birou);

— 2 sisteme de aer condiționat (câte unul pentru fiecare birou);

— încălzire;

— 1 seif pentru registrul contabil și documente confidențiale;

c) cu ocazia recepției spațiilor alocate pentru birouri cu piesele de mobilier menționate mai sus, șeful Secretariatului SPOC va semna un proces-verbal cu autoritatea română responsabilă pentru furnizarea articolelor necesare. Procesul-verbal va include o listă de inventar a articolelor livrate.

4. Secretariatul SPOC va achiziționa echipamentul IT și de birotică din propriul său buget. Cu ocazia primirii spațiilor pentru birouri, reprezentanții Secretariatului SPOC vor semna o listă de inventar cuprinzând echipamentul de birou pe care îl vor primi în păstrare. Un expert IT va fi angajat în mod special pentru întreținerea rețelei IT a Secretariatului SPOC.

5. Rețeaua IT a Secretariatului SPOC va fi independentă de rețeaua IT a Camerei Deputaților a Parlamentului României. Pentru funcționarea corespunzătoare a rețelei IT a Secretariatului SPOC, Guvernul va asigura:

— 1 cablu de conectare la Internet sigur;

— 2 linii telefonice sigure;

— 1 linie fax sigură.

6. Secretariatul SPOC va acoperi costurile legate de telecomunicații, comunicații electronice sau prin Internet și alte costuri legate de activitățile lui din propriul său buget.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de sediu dintre Guvernul României
și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate
pentru Europa de Sud-Est, semnat la București la 16 iulie 2003**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de sediu dintre Guvernul României și Biroul Coordonatorului Special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est, semnat la București la 16 iulie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 iunie 2005.
Nr. 537.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 324**

din 14 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Daniela Ramona Maritiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magna Holding” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 3.850/2005 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, situația debitorilor fiind diferită de cea a creditorilor, iar la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.850/2005, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magna Holding” — S.R.L. din Ploiești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, întrucât, în măsura în care debitorul are posibilitatea de a valorifica dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, creditorul este împiedicat în încercarea de a-și valorifica drepturile, ajungându-se la concluzia că „cele două părți, cu interese evident contrare, se bucură de avantaje diferite în fața legii”. Astfel, creditorul aflat în posesia unui titlu executoriu este împiedicat să își valorifice creanța, drepturile conferite debitorului de art. 403 din Codul de procedură civilă

avantajându-l pe acesta din urmă. De asemenea, textul de lege criticat vine în contradicție și cu dispozițiile art. 44 din Constituție prin posibilitatea oferită debitorului de a solicita și obține suspendarea executării silite a titlului deținut de creditorul său.

Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea instanței competente de a suspenda executarea silită după depunerea unei cauțiuni în cuantumul fixat de instanță, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel, iar alin. 4 al aceluiași articol dispune că, în cazuri urgente, se poate dispune suspendarea provizorie a executării pe calea ordonanței președințiale, până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare formulate în cadrul contestației la executare, fără a se încălca prevederile art. 16 și 44 din Constituție. Din interpretarea textului de lege criticat rezultă că nu s-a adus atingere drepturilor creditorilor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive ori prin alte înscrisuri ce constituie, potrivit legii, titluri executorii, suspendarea executării putând fi dispusă de instanță după depunerea unei cauțiuni ce are rolul de a acoperi eventualele prejudicii suferite de creditor prin suspendarea executării silite. Astfel, dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor art. 16 și 44 din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul arată că reglementarea unitară conținută de art. 403 din Codul de procedură civilă a fost concepută de legiuitor cu respectarea tuturor prevederilor constituționale privitoare la drepturile fundamentale ale persoanelor, articolul criticat conturând, în fapt, regimul general al încuviințării suspendării executării în temeiul exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești. În situații ce reclamă o promptă intervenție a justiției, legea de procedură permite folosirea ordonanței președințiale, consacrand astfel o soluție firească, în deplin acord cu principiile constituționale invocate de semnatarul excepției, precum și cu necesitatea respectării drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților. O astfel de situație este cea prevăzută de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, când, dată fiind necesitatea unei intervenții urgente,

președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării silit pe cale de ordonanță președințială, o astfel de suspendare având caracter provizoriu, putând fi luată numai în cazuri urgente până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute de art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Această cerere se judecă conform procedurii obișnuite și cu condiția depunerii unei cauțiuni stabilite de instanță, ca o garanție în favoarea creditorului pentru prevenirea exercitării abuzive a unor drepturi procesuale și tergiversării executării unor obligații stabilite prin titlul executoriu. În ceea ce privește invocarea neconstituționalității textului de lege criticat în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, arată că dispozițiile procedurale în discuție nu creează, sub nici un aspect, discriminări între cetățeni pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, criterii ale egalității în drepturi prevăzute atât în art. 4 alin. (2) din Constituție, cât și în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Normele cuprinse în textul de lege criticat sunt aplicabile tuturor cauzelor de acest fel, precum și tuturor părților din aceste cauze, în egală măsură.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu conțin măsuri discriminatorii care ar contraveni principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât obligația de a plăti cauțiune are caracterul unei garanții instituite în favoarea creditorului, pentru acoperirea pagubelor ce i s-ar aduce ca urmare a suspendării executării silit. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, față de prevederile art. 44 din Legea fundamentală, arată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece instituirea unei cauțiuni nu aduce atingere principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private, procedura contestației la executare asigurând garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces. Pe cale de consecință, părțile interesate au posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a executării silit înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare. De altfel, dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, articol introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 403: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea prețului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2 instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială, până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute de prezentul articol.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispoziția legală criticată sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 44 din Constituția României.

— Art. 16 alin. (1): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 44: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin legea organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului,

plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii."

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, de exemplu prin Decizia nr. 160 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Decizia nr. 55 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 10 martie 2003, Decizia nr. 404 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea instanței de a suspenda executarea silită până la soluționarea contestației la executare, dacă se depune o cauțiune al cărei quantum este fixat de instanță. Cu același prilej, Curtea a statuat că relevant în cauză pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate este faptul că procedura executării silite, inclusiv contestația la executare, reglementată de „Cartea V — Despre executarea silită”, face parte din Codul de procedură civilă — art. 371¹—580. Or, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are latitudinea de a stabili modalitatea în care

poate fi suspendată executarea silită, și anume dacă să opereze de drept sau numai la cerere expresă și cu plata unei cauțiuni. În consecință, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă trebuie apreciate în raport cu întregul sistem de garanții procedurale instituite de lege pentru asigurarea posibilității debitorului de a se apăra prin mijloace judiciare, iar, potrivit art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, încheierea de soluționare a cererii de suspendare poate fi atacată cu recurs, atât debitorul, cât și creditorul beneficiind astfel de toate garanțiile accesului liber la justiție.

Cu privire la dispozițiile art. 403 alin. (4) din Codul de procedură civilă, Curtea constată că nici acestea nu contravin prevederilor constituționale, deoarece măsura suspendării executării pe calea ordonanței președințiale are caracter vremelnic și poate fi luată numai în cazuri urgente de către președintele instanței.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 16 din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magna Holding” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 3.850/2005 al Judecătorei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 22 lit. a) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională de protecție civilă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea acțiunilor cuprinse în strategia prevăzută la art. 1 se face în limita fondurilor aprobate anual prin legea bugetului de stat.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul apărării naționale,

Teodor Atanasiu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 9 iunie 2005.

Nr. 547.

ANEXĂ)*

STRATEGIA NAȚIONALĂ DE PROTECȚIE CIVILĂ

INTRODUCERE

Strategia națională de protecție civilă este documentul de bază al sistemului constituit în România, conform legii, care cuprinde obiectivele și opțiunile fundamentale privind îndeplinirea, prin mijloace și pe căi de acțiune specifice forțelor de protecție, a politicii de securitate națională a statului român în domeniul prevenirii și protecției populației, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu și factorilor de mediu în caz de dezastre și/sau război precum și pregătire și ducerea acțiunilor de intervenție pentru înlăturarea efectelor acestora.

Ea stabilește locul și rolul Protecției Civile din România în cadrul eforturilor de realizare a obiectivelor prevăzute în Strategia de securitate națională și strategia de ordine publică precum și a obiectivelor Uniunii Europene privind cooperarea în domeniu.

Strategia protecției civile constituie documentul fundamental care orientează sistemul național al protecției civile din România pentru îndeplinirea misiunilor stabilite prin lege.

În România, protecția civilă, în calitatea sa de componentă a structurilor de protecție, reprezintă una din formele de asigurare a securității naționale.

Potrivit legii, protecția civilă este componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmărilor acestora și asigurării condițiilor necesare

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

supraviețuirii persoanelor afectate. Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin, potrivit legii, autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române precum și persoanelor fizice.

Misiunea principală a protecției civile din România **este de a asigura cetățenilor săi, bunurilor materiale individuale și colective ale acestora, valorilor de patrimoniu și factorilor de mediu siguranță și protecție împotriva efectelor dezastrelor naturale și/sau acțiunilor militare pe timp de pace, criză și război, prin respectarea strictă a drepturilor omului, într-un stat național, suveran, independent, unitar și indivizibil, angajat activ în procesul de integrare europeană și euro-atlantică, în condițiile unui regim politic bazat pe democrație constituțională, sub strict control democratic civil asupra sistemului protecției civile.** Pentru îndeplinirea acestor misiuni, sistemul național al protecției civile este și va fi un serviciu public comunitar.

În aceste condiții, sistemul național al protecției civile din România trebuie să fie pregătit, încă din timp de pace și normalitate, să-și ridice capacitatea de intervenție în situații de urgență ori criză și să acționeze în situații de conflict militar cu capacitatea completă pentru asigurarea prevenirii și protecției populației, bunurilor materiale, animalelor, valorilor de patrimoniu și factorilor de mediu, precum și să fie în măsură să participe, cu toate resursele umane, tehnice, materiale și financiare de care dispune, pentru înlăturarea efectelor dezastrelor și/sau a conflictelor militare.

Aceste măsuri sunt obligatorii, la nivel național, pentru toate structurile administrativ teritoriale stabilite prin lege, dar și la nivelul instituțiilor publice și al agenților economici, indiferent de forma de proprietate.

Strategia protecției civile a fost elaborată pe următoarele considerente:

- România, membră NATO nu are inamici declarați, se bucură de relații pașnice cu vecinii, iar probabilitatea apariției, pe termen scurt și mediu, a unei amenințări militare majore la adresa securității sale este minimă, dar prin dispunerea sa geografică, formele de relief, caracterul temperat-continental al climei, densitatea elementelor de infrastructură, a gradului mediu de dezvoltare economică, prin densitatea populației, gradul și nivelul de instruire a populației în vederea cunoașterii modului de comportare și acordare a ajutorului sau a primului ajutor în situații de dezastre, prin teritoriul său și populația dispusă în acest areal, rămâne vulnerabilă la formele de manifestare violentă a tuturor tipurilor de dezastre și conflicte militare, iar necesitatea unei capacități de răspuns credibile și permanente se impune.

- Strategia este în mod evident preventivă și participativă.

Esența strategiei cuprinde patru concepte strategice:

- CAPACITATE DE RĂSPUNS CREDIBILĂ - presupune o permanentă capacitate de reacție eficientă și adecvată la riscurile existente și probabile la adresa securității individuale și colective a populației civile. Pe baza evaluărilor și prognozelor realiste asupra riscurilor existente structurile de protecție civilă trebuie să aibă permanent capacitatea de intervenție corespunzătoare gradului de pericol la care este supusă populația.

- RESTRUCTURAREA ȘI MODERNIZAREA – constă în realizarea unor structuri adecvate riscurilor la care este supusă România, dar și celor specifice structurilor teritorial-administrative, instituțiilor publice sau agenților economici, dimensionate și înzestrate la posibilitățile de susținere financiară de care dispun administrațiile publice centrale și locale. În componența structurilor de protecție civilă (profesioniste și voluntare), trebuie incluse toate serviciile care concură la îndeplinirea misiunilor protecției civile. Va fi gândit și operaționalizat un sistem al protecției civile pe bază de voluntariat.

Concomitent, se va acționa pentru revederea structurilor ce urmează a fi constituite prin completare și/sau mobilizare, în vederea redimensionării acestora, precum și pentru reducerea timpului de operaționalizare și creșterea mobilității de intervenție.

Înzestrarea acestor structuri cu tehnică și aparatură modernă se va realiza progresiv, în funcție de repartiția alocațiilor bugetare naționale și locale, până cel mai târziu în 2008-2012.

▪ PARTENERIATUL OPERAȚIONAL INTENSIFICAT – cu structuri similare din țări membre și parteneri NATO și UE se bazează pe parteneriatele speciale, bilaterale și multilaterale, ca și pe dezvoltarea altora, care servesc la creșterea gradului de siguranță și protecție al populației civile, atât pe timp de pace, cât și pe timp de criză sau război.

▪ INTEGRAREA GRADUALĂ - are în vedere accelerarea procesului de aderare la structurile europene, concomitent cu interoperabilizarea treptată a structurilor militare și civile de protecție civilă cu cele similare ale celorlalte state membre NATO, fapt ce va permite României să-și ocupe locul dorit și meritat în cadrul comunității internaționale. Protecția Civilă din România trebuie să pregătească și să demareze demersurile necesare acceptării sale, cu responsabilități și drepturi depline, în rândul membrilor Organizației Internaționale a Protecției Civile. **Un mediu de securitate colectivă** reprezintă cel mai bun mijloc de a ne proteja interesele naționale în secolul XXI.

MEDIUL DE SECURITATE

Amenințarea cu o confruntare militară majoră în Europa s-a diminuat în mod semnificativ. Odată cu colapsul regimurilor comuniste, România se confruntă cu o perioadă de tranziție, care prezintă atât aspecte favorabile, cât și provocări.

Paralel cu progresele cooperării și integrării, au loc procese perturbatoare la adresa securității, cum ar fi fragmentarea, marginalizarea sau izolarea unor actori internaționali. În lipsa dialogului, conflictele tind să dobândească un caracter internațional, antrenând utilizarea forței militare și creând pericole la adresa securității statelor, cu consecințe în plan regional și global. Toate statele participante la edificarea securității europene s-au angajat să adopte măsuri pentru întărirea cooperării, creșterea stabilității și reducerea posibilității izbucnirii unui conflict armat.

Mediul de securitate oferă, pe termen scurt, ocazia favorabilă de afirmare a României imediat după integrarea în Alianța Nord-Atlantică.

Există o instabilitate regională care poate determina accentuarea riscurilor pe termen mediu și lung. Spiritul de deschidere, de alianță și cooperare în Europa contribuie la întărirea tendinței de stabilitate. Sistemul național al protecției civile din România joacă un rol activ în dezvoltarea cooperării cu structurile similare ale altor state, pentru a susține întărirea încrederii și stabilității. Actualul mediu de securitate permite realizarea reformei protecției civile în cadrul unor limite de risc acceptabile.

Într-un mediu de securitate contradictoriu, complex, dinamic și incert, condițiile economico-financiare existente în România și în alte state din regiune reprezintă o sursă potențială de instabilitate. Aceasta ar putea întârzia efectele pozitive ale evoluției în plan regional și ar accentua tendințele negative.

Printre sursele potențiale de instabilitate cu care s-ar putea confrunta România în perioada imediat următoare pot fi enumerate: confruntările interetnice, interconfesionale și sociale; terorismul de stat; comerțul ilicit cu arme, explozibil, cu droguri și cu carne vie; aflusul de refugiați; sabotajele; exploatarea abuzivă a unor resurse (păduri, resurse minerale etc); insuficiența amenajărilor și ameliorărilor etc.

În acest context, Protecția Civilă din România trebuie să fie pregătită să răspundă provocărilor începutului secolului al XXI-lea, care se manifestă cu precădere în spațiul de interes al strategiei de securitate naționale a României. Acest spațiu este variabil în funcție de evoluția mediului de securitate, interesele naționale și este determinat atât de existența surselor active sau potențiale de generare a unor crize, a căror rezolvare obligă la promovarea obiectivelor sistemului național de protecție civilă. România este situată la interferența a patru evoluții strategice dezvoltate în spațiile: central-european – viitor pol de prosperitate regională; sud-est european – generator de instabilitate; al Comunității Statelor Independente – aflat în criză de identitate și cel al Mării Negre – care constituie atât zonă de importanță strategică pentru flancul sudic al NATO, cât și spațiu de tranzit pentru sursele energetice din Asia Centrală.

RISCURILE LA CARE SUNT SUPUSE TERITORIUL ȘI POPULAȚIA ROMÂNIEI

În prezent, riscul confruntării militare rămâne redus. Totuși există riscuri non-militare și militare dificil de prevăzut și apreciat și care ar putea evolua în amenințări. Din punct de vedere al protecției civile, o anumită parte a riscurilor non-militare pot fi clasificate în riscuri naturale și tehnologice care, la rândul lor, pot fi transnaționale, zonale, județene și locale.

Riscurile naturale cuprind totalitatea fenomenelor naturale periculoase în cadrul cărora parametrii de stare se pot manifesta în limite variabile de instabilitate de la normal către pericol, datorate pământului (cutremure, alunecări de teren, avalanșe), apei (inundații, ninsori abundente), aerului (furtuni, uragane, taifunuri), variațiilor de temperatură (îngheț, secetă, caniculă), alte evenimente neprevăzute (epidemii, epizootii)

Riscurile tehnologice cuprind totalitatea evenimentelor datorate acțiunii umane, involuntare sau intenționate, care conferă elementelor infrastructurii probabilitatea de a funcționa în limite cuprinse între normal și periculos până la dezastre cu efecte distructive asupra siguranței cetățenilor, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu.

Din punct de vedere al ariei de manifestare riscurile pot fi clasificate astfel :

Riscurile naturale și tehnologice transnaționale sunt acele riscuri care, datorită evoluției lor, amenință teritoriul a două sau mai multe state.

Riscurile naturale și tehnologice zonale sunt acele riscuri care, datorită evoluției lor, amenință teritoriul a două sau mai multe județe.

Riscurile naturale și tehnologice județene sunt acele riscuri care, datorită evoluției lor, amenință teritoriul unui singur județ (două sau mai multe localități).

Riscurile naturale și tehnologice locale sunt acele riscuri care, ca urmare a evoluției lor, amenință teritoriul unei singure localități).

Consecințele riscurilor militare la adresa securității individuale și colective a cetățenilor României cumulate cu cele non-militare pot afecta grav capacitatea de răspuns la formele evolutive de manifestare a acestora prin diminuarea resurselor umane, tehnice, materiale și financiare, scăderea bruscă a nivelului de trai și a încrederii cetățenilor în instituțiile statului cu rol decizional în domeniul securității naționale.

Pentru diminuarea efectelor riscurilor sunt necesare măsuri ferme și oportune. Amânarea lor va accentua numărul și formele de manifestare ale riscurilor și va mări costul acțiunilor viitoare. Pentru a răspunde adecvat la întreaga gamă de riscuri trebuie să dispunem la timp de forțele și mijloacele necesare, cu un înalt nivel al capacității acționale.

Pentru îndeplinirea misiunilor sale specifice, pe baza deciziei autorităților naționale de comandă, structurile de protecție civilă vor coopera cu celelalte elemente ale sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională specializate în combaterea categoriilor de riscuri specifice teritoriului național.

INTERESELE NAȚIONALE ȘI OBIECTIVUL FUNDAMENTAL AL PROTECȚIEI CIVILE

Din punct de vedere al protecției civile, asigurarea intereselor naționale se realizează prin aplicarea normelor juridice, măsurilor și acțiunilor specifice menite să prevină, să asigure protecția populației, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu și a factorilor de mediu, să contracareze efectele acțiunilor militare, pe cele ale dezastrelor naturale și tehnologice, să inițieze și să desfășoare urgent măsuri pentru înlăturarea efectelor acestora.

Sub aspectul complexului măsurilor urgente pe care protecția civilă trebuie să le desfășoare în acest context, cea de-a patra Convenție de la Geneva din 12.08.1949 și Protocoalele Adicionale I și II din 1977, adoptate de România prin Decretul 224 din 11.05.1990, stabilesc că prin expresia “protecție civilă” se înțelege îndeplinirea tuturor sarcinilor umanitare destinate să protejeze populația civilă împotriva pericolelor, ostilităților sau dezastrelor, asigurând condițiile necesare supraviețuirii. Aceste sarcini sunt: serviciul de alertă, evacuarea,

organizarea de adăposturi, aplicarea măsurilor de camuflaj, salvarea, primul ajutor și asistența religioasă, decontaminarea, adăpostirea, aprovizionarea de urgență, ordinea în zona sinistraților, serviciile funerare de urgență, prevenirea și stingerea incendiilor și altele.

Îndeplinirea acestor sarcini are la bază principiile și normele adoptate și recunoscute pe plan mondial, astfel:

SOLIDARITATEA: Protecția Civilă este o mișcare universală al cărei obiectiv este protecția populației, a proprietăților și mediului acestora, în fața dezastrelor naturale sau provocate de accidente și ajutorarea acestora în spiritul umanității, imparțialității și solidarității.

SERVICIUL PUBLIC: Protecția Civilă este un serviciu stabilit de către un stat, pe baza legislației fiecărei țări, în spiritul Dreptului Internațional Umanitar. Sarcinile sale principale sunt prevenirea, pregătirea, planificarea și intervenția în contextul dezastrelor naturale sau provocate de accidente și/sau acțiuni militare.

COORDONAREA: Protecția Civilă are funcția de coordonator al întregii protecții, asistenței și operațiunilor desfășurate pentru îndeplinirea scopului fundamental.

EMBLEMA UNIFICATOARE: Emblema distinctivă internațională a Protecției Civile este un triunghi echilateral albastru pe fond portocaliu. Persoanele care au acest însemn au datoria să protejeze și să asiste în orice împrejurare victimele dezastrelor sau conflictelor armate și să promoveze în rândul populației o cultură a prevenirii în fața dezastrelor. Personalul protecției civile, echipamentul și instalațiile acestuia, precum și proprietatea sub controlul acestora trebuie respectate.

Obiectivul fundamental al protecției civile în România îl constituie realizarea capacității naționale de răspuns, necesară și adecvată pentru asigurarea prevenirii populației în cazul producerii atacurilor executate de un eventual agresor terestru, aerian sau maritim, precum și în cazul iminenței producerii unor dezastre naturale sau tehnologice, să asigure protecție populației în caz de dezastru și/sau conflict armat, să participe la planificarea, pregătirea, organizarea, și conducerea eficientă a acțiunilor de intervenție pentru înlăturarea efectelor acestora.

OBIECTIVELE PROTECȚIEI CIVILE NAȚIONALE

În vederea îndeplinirii acestui deziderat fundamental, strategia protecției civile în România definește următoarele obiective:

- identificarea, monitorizarea și gestionarea tipurilor de riscuri generatoare de dezastre naturale și tehnologice existente pe teritoriul României sau pe teritoriul statelor vecine, care ar putea afecta teritoriul național;
- informarea și pregătirea preventivă a populației cu privire la pericolele la care este expusă, măsurile de autoprotecție ce trebuie îndeplinite, mijloacele de protecție puse la dispoziție, obligațiile ce îi revin și modul de acțiune pe timpul situației de urgență;
- organizarea și asigurarea stării de operativitate și capacității de intervenție optime a serviciilor pentru situații de urgență și a celorlalte organisme specializate cu atribuții în domeniu;
- înștiințarea oportună a autorităților administrației publice centrale și locale despre evoluția spre dezastru a factorilor de risc natural sau tehnologic, cât și în cazul apariției pericolului iminent al acțiunilor militare și alarmarea populației în cazul producerii acestora precum și alarmarea populației în situațiile de urgență;
- protecția populației, bunurilor materiale, valorilor culturale și arhivistice precum și a mediului împotriva efectelor dezastrelor și ale conflictelor armate;
- realizarea preventivă a măsurilor de protecție civilă prin evacuare, adăpostire, asanare pirotehnică, asistență sanitară și decontaminare;
- pregătirea pentru protecție civilă a personalului de conducere din administrația publică centrală și locală, a unităților și formațiunilor, a salariaților, elevilor, studenților și a populației neîncadrate în muncă;

- planificarea, organizarea, pregătirea și conducerea acțiunilor de intervenție pentru înlăturarea urmărilor dezastrelor și/sau acțiunilor militare;
- organizarea și executarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de vieți omenești, limitarea și înlăturarea efectelor situațiilor de urgență civilă și pentru reabilitarea utilităților publice afectate;
- limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor și efectelor atacurilor din aer pe timpul conflictelor armate;
- participarea cu forțe și mijloace specifice la normalizarea activităților serviciilor de utilitate publică și acordarea de ajutor pentru restabilirea și menținerea ordinii în zonele afectate de dezastre și/sau conflicte militare ;
- participarea la activități internaționale cu caracter umanitar ;
- constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale, în condițiile legii.

În vederea promovării și apărării intereselor României și pentru realizarea obiectivelor de securitate națională, prin utilizarea adecvată a forțelor și mijloacelor specifice, trebuie să se prevină producerea unor dezastre naturale și/sau tehnologice independent sau în cooperare cu partenerii (vecinii) și cu aliații.

Totodată, se impune intensificarea eforturilor consacrate interoperabilității depline cu standardele NATO pentru a beneficia în egală măsură de avantajele participării la apărarea colectivă. Pentru a fi credibile, structurile de protecție civilă din România trebuie să dispună de structuri modulare, mobile, eficiente și moderne.

Prin continuarea actualelor parteneriate strategice, multilaterale și bilaterale, precum și prin dezvoltarea altora, se vor crea condiții favorabile întăririi securității populației civile în fața dezastrelor și/sau acțiunilor militare în regiune și se va facilita modernizarea structurilor acționale ale protecției civile.

În acest fel, protecția civilă din România va contribui la stabilitatea regională, ca o participantă activă la siguranța și securitatea civilă europeană.

PRINCIPII STRATEGICE

Forțele și mijloacele de protecție civilă din România sunt chemate să mențină libertatea de acțiune a României în relațiile cu alte state, să asigure participarea activă a statului român la gestionarea situațiilor de urgență determinate de dezastre și să sprijine autoritățile centrale și locale, în gestionarea acestora.

Potrivit opțiunilor politice fundamentale ale statului român și tradițiilor naționale, Strategia națională de protecție civilă a României se bazează pe principiul controlului democratic civil asupra structurilor de protecție civilă de către conducerea politică a statului – Parlament, Președinte, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvern, Prim-ministru.

Politica privind protecția civilă în România și procesul de bugetar al acesteia sunt transparente și se desfășoară pe baza hotărârilor Parlamentului.

Strategia națională de protecție civilă se bazează pe principiul capacității de răspuns credibile, asigurată preponderent prin efort național.

Deficitul de protecție civilă va fi acoperit în concordanță cu apartenența României la Alianța Nord-Atlantică, parteneriatele strategice și speciale, acordurile bilaterale și prin alte aranjamente de securitate cu diferite state.

Totodată, în conformitate cu Decizia Consiliului European nr.792/2001/CE pentru stabilirea unui mecanism al Comunității pentru facilitarea cooperării în cadrul intervențiilor de asistență de protecție civilă, se va acționa pentru adoptarea legislației secundare pentru asigurarea participării efective la mecanismul Comunității, urmînd a se reglementa concret modalitățile de tranzitare a spațiului aerian în situații de urgență, asigurarea transportului echipelor naționale din România spre zonele de intervenție, precum și celelalte obligații impuse de decizia Consiliului, în vederea integrării protecției civile din România în mecanismul de referință, inclusiv privind asigurarea fondurilor necesare pentru operaționalizarea sistemului, în

conformitate cu angajamentele asumate. În perspectiva integrării în Uniunea Europeană, România își propune să sprijine intenția Uniunii de a crea un cadru financiar de susținere a constituirii unui instrument de reacție rapidă și pregătire în caz de urgențe majore și participarea României la acesta.

Strategia direcționează structurile de protecție civilă către o forță cu capacități sporite, în măsură să acționeze oportun și eficient. Un asemenea sistem servește cel mai bine interesele României, deoarece facilitează participarea activă la structurile internaționale de protecție civilă și se adaptează rapid pentru prevenirea dezvoltării ariei de manifestare a tuturor tipurilor de dezastre.

Evoluțiile în conceptele strategice de pregătire și conducere a acțiunilor de intervenție pentru înlăturarea urmărilor dezastrelor și/sau a acțiunilor militare, complexitatea crescândă a formelor de manifestare a acestora impun ca protecția civilă să fie în măsură să ducă acțiuni de prevenire, protecție și intervenție într-o concepție unitară la nivel central și local, operațional și strategic.

Pentru îndeplinirea acestor misiuni rămân primordiale principiile Alianței Nord-Atlantice privind *solidaritatea aliată, unitatea strategică, partajarea echilibrată a rolurilor, riscurilor și responsabilităților, efortul colectiv pentru prevenire protecție și intervenție, finanțarea multinațională, sprijinirea dezvoltării Identității de Securitate și Apărare Europeană (ESDI)*.

CONCEPTE STRATEGICE

Conceptele strategice descriu principalele modalități de folosire a forțelor de protecție civilă în operaționalizarea Strategiei de protecție civilă.

Ele definesc, de asemenea, direcția în care sistemul național de protecție civilă va fi structurat, înzestrat și instruit. Aceste concepte sunt: **capacitatea de răspuns credibilă, restructurarea și modernizarea, parteneriatul operațional intensificat și integrare graduală.**

- **CAPACITATEA DE RĂSPUNS CREDIBILĂ.** Sistemul național de protecție civilă din România trebuie să mențină permanent capacitatea de a răspunde eficient și adecvat la orice formă de manifestare evolutivă a riscurilor naturale și tehnologice sau pe timpul pregătirii și desfășurării acțiunilor militare. Răspunsul protecției civile, în caz de dezastre și/sau acțiuni militare, cuprinde un ansamblu de măsuri și acțiuni succesive, prin utilizarea componentelor acționale ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, voluntarilor de protecție civilă, existente la pace, precum și, în unele cazuri de dezastre majore, a structurilor profesionale care se vor constitui prin completare și mobilizare.

Aceste importante categorii de forțe sunt sprijinite de serviciile publice de ambulanță, spitalele de urgență și secțiile de urgență organizate pe lângă spitalele din rețeaua medicală națională, institutul și secțiile de medicină legală, alte servicii publice, poliția, Oficiul Național pentru Refugiați, jandarmeria română, precum și forțe și mijloace din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Riposta protecției civile cuprinde trei faze:

Acțiuni și măsuri predezastru (în timp de pace) – presupun identificarea și luarea în evidență a surselor și zonelor probabile de risc la dezastre sau conflict militar, monitorizarea acelor surse de risc ale căror parametrii de manifestare permit acest lucru, constituirea și pregătirea forțelor și mijloacelor de protecție civilă, constituirea sistemului de înștiințare și alarmare (prevenire) în cazul atingerii sau depășirii parametrilor de siguranță, realizarea graduală a măsurilor specifice de protecție civilă corespunzător fondurilor alocate, constituirea sistemelor de conducere, elaborarea unor prognoze la sursele și zonele de risc la care procesul de predicție permite, elaborarea planurilor de protecție și intervenție pentru mai multe variante posibile pe baza unor scenarii ipotetice, elaborarea planurilor de cooperare între structurile de urgențe și alte forțe și mijloace prevăzute pentru a participa la misiuni de sprijin și asistență umanitară. Pe baza evaluării permanente a riscurilor trebuie să se mențină permanent forțe credibile, suficiente cantitativ și pregătite la nivelul standardelor moderne.

Acțiuni și măsuri pe timpul producerii și desfășurării dezastrului (în timp de criza) – vor consta în luarea măsurilor urgente de alarmare (alertare) a populației, pentru scoaterea ei în afara zonelor de pericol, desfășurarea unor acțiuni oportune și energice pentru protejarea vieții cetățenilor și animalelor, salvarea unor bunuri materiale de valoare, intensificarea măsurilor de protecție, în vederea reducerii efectelor dezastrului și/sau acțiunilor militare, ridicarea capacității de intervenție a forțelor și mijloacelor participante, prin mobilizare și efectuarea de rechiziții, punerea în aplicare a planurilor de protecție și intervenție întocmite din timp de normalitate după revederea și actualizarea acestora. Concomitent, trebuie avută în vedere obligația de a notifica către țările vecine și organismele internaționale specializate în producerea unor dezaastre care pe baza prognozelor elaborate ar putea depăși granițele naționale în vederea pregătirii procedurilor de acordare a asistenței și sprijinului umanitar, în situația în care s-ar depăși capacitatea de răspuns a protecției civile și statul român ar solicita acest sprijin.

Măsuri și acțiuni post dezastru (pe termen scurt, mediu și lung) :

– în cazul măsurilor și **acțiunilor pe termen scurt**, misiunile protecției civile au în vedere continuarea acțiunilor de căutare – salvare, evaluarea situației pierderilor și distrugerilor provocate de dezastru și/sau acțiunile militare, analiza capacității de răspuns impusă de situația și existentul forțelor și mijloacelor planificate să participe la acțiuni de intervenție completate cu structurile prevăzute a se înființa la mobilizare și cu cele din planurile de cooperare, analiza necesarului de sprijin și asistența umanitară din exterior și demararea demersurilor pentru obținerea acestui sprijin, coordonarea unitară a forțelor și mijloacelor de intervenție, asigurarea condițiilor minimale de protecție și siguranță pentru populația aflată în dificultate;

- în cazul **acțiunilor și măsurilor pe termen mediu** se are în vedere continuarea acțiunilor de căutare – salvare și a celor de evaluare a situației pierderilor și distrugerilor, crearea condițiilor de trai normale pentru populația sinistrată, colectarea, depozitarea și distribuirea echitabilă a ajutoarelor umanitare de strictă necesitate, înlăturarea eşalonată a urmărilor dezastrului și/sau a acțiunilor militare, refacerea principalelor elemente de infrastructură și a utilităților de gospodărie comunală ;

- în cazul **măsurilor și acțiunilor pe termen lung** se vor continua acțiunile de sprijinire a populației afectate, înlăturarea efectelor dezastrului și/sau a acțiunilor militare, participarea la refacerea tuturor elementelor de infrastructură și a utilităților de gospodărie comunală, relocarea populației evacuate, eventual a celor sinistrați, asigurarea condițiilor pentru reluarea în situație de normalitate a activităților social—economice, refacerea măsurilor de protecție civilă afectate și a capacității de intervenție a forțelor și mijloacelor participante la acțiunile de intervenție.

• **RESTRUCTURAREA ȘI MODERNIZAREA** –Numărul și pericolul pe care-l reprezintă riscurile existente pe teritoriul României, dar și instabilitatea politico-militară din zona de interes geostrategic a țării noastre presupune ca, în viitor, forțele și mijloacele structurilor de urgență să crească din punct de vedere al eficienței și specializării.

Dimensionarea și înzestrarea acestora va depinde de capacitatea de susținere financiară din partea administrației centrale și locale corespunzător parcurgerii procesului de tranziție către economia de piață și a însănătoșirii economice preconizate.

În paralel cu realizarea acestora, structurile de protecție civilă de la nivel central și local vor sprijini înființarea unor formațiuni de voluntari, prin intermediul cărora să se reducă timpul de intervenție în caz de dezaastre, precum și cheltuielile de înființare, dotare și funcționare.

• **PARTENERIATUL OPERAȚIONAL INTENSIFICAT** – în concepția națională, sistemul de parteneriat este, în prezent, cea mai bună cale pentru pregătirea structurilor de protecție civilă din România în vederea integrării într-un mediu de securitate colectivă. Se va amplifica dinamica relațiilor cu structurile de protecție civile ale celorlalte state membre NATO. De asemenea, se va întări colaborarea bilaterală cu țările candidate la integrarea în NATO. În cadrul cooperării bilaterale și multilaterale, structurile sistemului național de protecție civilă din România vor participa la exerciții în cadrul grupărilor de forțe întrunite și la operațiuni multinaționale de sprijin și asistență umanitară. Contribuția va fi, în primul rând, cu Detașamentul de intervenție nominalizat în cadrul inventarului național pentru acțiuni de sprijin și asistență umanitară, precum și cu experți pe domenii specifice din cadrul altor ministere.

În cadrul cooperării subregionale, se va continua încheierea convențiilor bilaterale cu statele vecine, indiferent dacă sunt sau nu membre NATO, în domeniul protecției civile, pentru notificare și sprijin reciproc, în cazul producerii unor dezastruri naturale sau tehnologice transfrontaliere.

- **INTEGRAREA GRADUALĂ** - are în vedere faptul că pentru realizarea obiectivelor de securitate națională, România trebuie să se integreze în instituțiile euro-atlantice și europene și să-și consolideze rolul și locul în alte structuri de securitate. Integrarea în NATO a fost prioritară și reprezintă cea mai bună opțiune pentru România de a avansa către un mediu de securitate colectivă.

Apartenența la NATO. România și-a oferit disponibilitatea de a participa, la solicitarea Centrului Euro-Atlantic de Coordonare a Răspunsului în Caz de Dezastruri, EADRCC, la constituirea unei unități multinaționale de răspuns la dezastruri, cu Detașamentul de Intervenție nominalizat în cadrul inventarului național la acest organism, precum și cu experți din alte ministere.

Comitetul Superior de Planificare a Urgențelor Civile (SCEPC) din NATO a analizat posibilitatea stabilirii capacității Euro-Atlantice de răspuns în caz de dezastruri în folosul țărilor din Consiliul Euro-Atlantic pentru Parteneriat (EAPC), concluzionând că Centrul Euro-Atlantic de Coordonare a Răspunsului în Caz de Dezastruri (EADRCC) poate da un răspuns unei țări afectate, la solicitare acesteia sau prin Biroul de Coordonare a Afacerilor Umanitare din ONU (UN-OCHA). Prin constituire și operaționalizarea unei Unități Euro-Atlantice de Răspuns în Caz de Dezastruri (EADRU), formată din elemente naționale oferite de țările membre EAPC se realizează un cadru unitar de acțiune pentru înlăturarea urmărilor eventualelor dezastruri, în timp mai scurt, cu pierderi și consumuri mai mici. EADRU nu este o forță stabilă, ci o grupare de elemente naționale voluntare de intervenție în caz de dezastruri.

În acest sens, principalele direcții de acțiune ale protecției civile din România sunt următoarele:

- ✓ îndeplinirea obiectivelor stabilite în Programele Naționale Anuale de pregătire ale Alianței;
- ✓ angajarea operațională deplină în alianță;
- ✓ abordarea problemelor de securitate și protecția civilă colectivă potrivit noului Concept Strategic al NATO de planificare a urgențelor civile;
- ✓ amplificarea progresivă a participării la structurile și acțiunile comune organizate și conduse de Comitetul Superior de Planificare a Urgențelor Civile (SCEPC) din NATO;
- ✓ asigurarea capacității reale de răspuns pentru protecția civilă colectivă și pentru implementarea altor măsuri luate de Alianța Nord-Atlantică
- ✓ realizarea deplină a standardizării și interoperabilității cu structuri similare din celelalte țări membre NATO.

România sprijină dezvoltarea Identității de Securitate și Apărare Europeană (ESDI).

Integrarea în Uniunea Europeană

Prin semnarea «Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România» privind participarea la **mecanismul de întărire a cooperării de asistență în intervențiile specifice protecției civile**, România acceptă că importanța semnării de către statele asociate a documentelor de aderare la Mecanism derivă din faptul că aria de acoperire a acestui instrument se extinde pe tot cuprinsul Europei, iar eficiența capacității de răspuns crește prin aportul statelor semnatar care, pe lângă faptul că beneficiază de avantaje, de drepturi, vor trebui să contribuie în aceeași măsură ca și statele membre la menținerea unui nivel ridicat al structurii de răspuns.

Aceasta constituie un element important al politicii de integrare a României reprezentând un instrument de abordare și soluționare a manifestărilor evolutive ale surselor de risc naționale și transnaționale. Intenționăm să sprijinim și să participăm la exercițiile de management a urgențelor civile în caz de dezastruri planificate, incluzând operațiuni de răspuns la acestea, prin operațiile de căutare – salvare, precum și de asistență și sprijin umanitar. România își propune să

finalizeze crearea cadrului legislativ subsecvent Deciziei Parlamentului și a Consiliului nr.2850/2000/CE privind stabilirea unui cadru comunitar de cooperare în domeniul poluărilor marine accidentale sau deliberate, concomitent cu intensificarea procesului de implementarea a Directivei 96/82 privind controlul accidentelor majore care implică substanțe periculoase (SEVESO).

Participantă activă la **Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa** România va continua să participe la operațiile de management al urgențelor civile în caz de dezastre. Implicarea în acest gen de operații va demonstra că România este pe deplin angajată în construirea noii arhitecturi a securității și protecției colective, regionale și europene. Participarea noastră va avea la bază interesele naționale. În OSCE, în special, vor fi sprijinite diplomația preventivă, prevenirea și notificarea reciprocă a dezastrelor naturale și tehnologice care pot afecta teritoriul statelor vecine, precum și acordarea de asistență și sprijin umanitar pentru înlăturarea efectelor. Angajamentele se vor materializa în participarea structurilor de protecție civilă din România la inițiativele de cooperare, pentru constituirea unor forțe multinaționale, destinate în special executării misiunilor de sprijin și asistență umanitară.

Integrarea în **Organizația Internațională a Protecției Civile (OIPC)**. Autoritățile naționale vor pregăti și demara demersurile necesare pentru acceptarea protecției civile din România ca membru cu drepturi depline în această organizație. În acest sens, se vor lua măsuri pentru realizarea scopurilor impuse prin "Planul Mondial de acțiune pentru dezvoltarea structurilor de protecție civilă" adoptat la cea de-a XI^a Conferință Mondială a Protecției Civile, desfășurată la BEIJING, în perioada de 26-28 octombrie 1998, sens în care se vor întreprinde următoarele:

- ✓ elaborarea unei doctrine a protecției civile particularizată la specificul, experiența și tradiția României;
- ✓ elaborarea unui punct de vedere național și aderarea la o convenție cadru de asistență mutuală în domeniul protecției civile;
- ✓ intensificarea eforturilor pentru armonizare procedurilor aplicate în caz de urgență civilă;
- ✓ acceptarea și respectarea principiilor fundamentale ale protecției civile bazate pe valori universal recunoscute;
- ✓ elaborarea unui plan de promovare și difuzare a reglementărilor dreptului internațional umanitar în situații de protecție civilă.

MISIUNI STRATEGICE

Misiunile strategice ale protecției civile au la bază obiectivele politicii în domeniul protecției civile și prioritățile acesteia, principiile strategice, hotărârile organismelor de conducere abilitate, precum și evoluția mediului de securitate internă și internațională. În raport cu starea mediului de securitate, misiunile se grupează astfel:

- ✓ în timp de pace (în condiții de normalitate sau de producere a unor dezastre care nu impun decretarea stării de urgență);
- ✓ în situații de criză determinată de dezastre și decretarea stării de urgență;
- ✓ în timp de război.

În timp de pace, structurile de protecție civilă trebuie să acționeze pentru realizarea și creșterea progresivă a unei capacități de răspuns credibilă pentru orice situație la care ar putea fi solicitată, în țară sau străinătate, bazată pe prognoză, planificare, organizare, instruire și cooperare. Principalele misiuni strategice sunt:

- ◆ **stabilirea forțelor și mijloacelor** pentru realizarea unui nivel al capacității de răspuns cât mai apropiat nevoilor determinate de numărul și gradul de pericol al surselor de risc luate în evidență și monitorizate;
- ◆ **realizarea măsurilor** necesare pentru informarea oportună a factorilor de decizie și alarmarea populației referitor la iminenta producere a dezastrelor naturale și/sau tehnologice sau declanșarea prin suprindere a unor acțiuni militare din interior sau exterior;

- ◆ **realizarea măsurilor de protecție** a populației și animalelor, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu și factorilor de mediu conform situațiilor de risc la care ar putea fi supus teritoriul național prin evacuare, adăpostire, apărare NBC și asistență sanitară.
- ◆ **pregătirea personalului de conducere** din comandament și unitățile subordonate, precum și a celor cu atribuții în domeniul protecției civile din administrația publică centrală și locală, de la nivelul instituțiilor publice și agenților economici prin ședințe teoretice și practice, cursuri și convocări în țară și străinătate;
- ◆ **instruirea populației nencadrate**, a studenților și elevilor, în vederea însușirii regulilor de de comportare înainte, pe timpul și după producerea dezastrelor sau acțiunilor militare, precum și pentru acordarea autoajutorului sau a primului ajutor, în caz de dificultate;
- ◆ **asauarea teritoriului național de muniția rămasă neexplodată** în urma conflictelor militare sau în cazul tragerilor de instrucție, exercițiilor, aplicațiilor cu trageri de luptă sau experimentărilor în poligoanele Ministerului Apărării Naționale sau ale Ministerului Administrației și Internelor;
- ◆ **luarea în evidență a tuturor surselor și zonelor de risc** natural și tehnologic existente pe teritoriul, în spațiul aerian și maritim al României;
- ◆ **elaborarea prognozelor** privind urmările probabile ale producerii unor dezastre, calculul necesarului de forțe și mijloace de intervenție pentru diferite variante;
- ◆ **monitorizarea parametrilor de stare** cuantificabili la toate sursele de risc luate în evidență, culegerea și prelucrarea datelor și informațiilor referitoare la depășirea limitelor de atenție;
- ◆ **inițierea și elaborarea de acte normative**, regulamente, instrucțiuni și norme cu privire la organizare, funcționare și principiile de întrebuințare a structurilor de protecție civilă pe timp de pace, criză sau război ;
- ◆ **participarea la acțiuni de instruire în comun** cu structuri similare din țările vecine, din celelalte țări membre NATO și parteneri;
- ◆ **participarea la misiuni de sprijin și asistență umanitară** în țările afectate de dezastre majore, la solicitarea acestora, cu aprobarea Parlamentului, conform tratatelor și convențiilor internaționale la care România a aderat, prin elaborarea de proceduri specifice, care să permită un răspuns rapid.

Toate acestea pot fi considerate ca acțiuni pregătitoare corespunzătoare fazei (fazelor) de predezastru.

În situații de criză determinate de dezastre (situații de urgență):

În conformitate cu tratatele și convențiile internaționale la care România a aderat, protecția civilă nu poate fi implicată în gestionarea unor situații de criză politico-militară sau de altă natură, singura urgență civilă pe care o poate gestiona fiind cea determinată de dezastre.

Întrucât teritoriul României, spațiul său aerian și maritim, constituie arealul de manifestare a majorității tipurilor de dezastre cunoscute, este necesar să existe permanent structuri de protecție civilă capabile să ofere răspunsul ce se impune unor astfel de provocări.

Decretarea « Stării de Urgență » din considerentul producerii unui dezastru major este justificată numai de afectarea unei însemnate porțiuni din teritoriul național, existența unui mare număr de pierderi și distrugereri, afectarea parțială sau totală a capacității de răspuns a protecției civile din zona de dezastru.

Gestionarea situațiilor de criză (« stării de urgență ») determinate de dezastre revine Comitetului Național pentru Situații de Urgență, care pregătește, organizează și conduce activitățile necesare conform actelor normative în vigoare. În funcție de situația creată după producerea unui dezastru aceasta poate propune Președintelui României instituirea « Stării de Urgență » pe întreg teritoriul național sau numai într-o anumită zonă, ori de câte ori înlăturarea urmărilor dezastrului nu este posibilă fără instituirea unor măsuri excepționale.

În acest context, misiunile strategice ale protecției civile, indiferent dacă s-a dispus sau nu instituirea stării de urgență, se referă la:

Măsuri pe timpul producerii dezastrului:

- salvarea (prevenirea și protecția) populației, animalelor, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu, de acțiunile distructive ale dezastrelor prin înștiințare, alarmare și evacuare sau dispersare temporară, adăpostire, descarcerare;

- decontaminarea chimică radioactivă a personalului, terenului, clădirilor, instalațiilor și echipamentului, în cazul producerii unor accidente nucleare sau chimice;
- limitarea și înlăturarea avariilor la rețelele de utilitate publică;
- izolarea focarelor epidemiilor sau epizootiilor;
- acordarea primului ajutor, trierea și evacuarea răniților la formațiunile medicale fixe sau mobile cele mai apropiate;
- acordarea asistenței medicale specializate și spitalizarea persoanelor rănite, arse, iradiate, contaminate, intoxicate;
- amenajarea unor spații de locuit improvizate sau specializate, inclusiv a unor tabere de sinistrați (refugiați), pentru persoanele rămase fără locuințe;
- paza și supravegherea zonelor calamitate; colectarea, depozitarea, transportul și distribuirea ajutoarelor umanitare de strictă necesitate pentru populația rămasă fără locuințe;
- paza și însoțirea convoaielor umanitare;
- înlăturarea tuturor urmărilor dezastrelor și participarea la refacerea condițiilor pentru reluarea, în stare de normalitate a activităților sociale și economice;

Toate acestea se pot desfășura succesiv sau simultan în faza de producere a dezastrului precum și după producerea acestuia (post-dezastru), în acest ultim caz, misiunile fiind împărțite în misiuni post-dezastru pe termen scurt, pe termen mediu, respectiv pe termen lung.

În timp de conflicte militare :

Majoritatea misiunilor protecției civile ce se execută în timp de pace sau în situații de criză se execută și în timp de război, îndeosebi în zonele aflate în afara dispozitivului trupelor, la distanțe apreciabile de zona acțiunilor de luptă. Nu este exclus ca în perioada desfășurării acțiunilor militare, în același areal, să se producă dezastre naturale sau tehnologice ale căror urmări cumulate să producă efecte greu sau imposibil de suportat de către populația civilă, la înlăturarea cărora, structurile de protecție civilă ajung, uneori, în imposibilitatea de a opune o capacitate de răspuns corespunzătoare.

Misiunile specifice protecției civile, pe timpul conflictelor militare sunt :

- înștiințarea personalului de conducere cu sarcini de răspundere în domeniul protecției civile cu privire la pericolul acțiunilor agresorului din aer, terestru sau de pe mare, pentru anumite zone geografice ale teritoriului național sau pentru anumite direcții operative sau strategice;
- alarmarea personalului de conducere și a populației din zona probabilă de acțiune iminentă a agresiunii din aer, de pe mare sau terestră;
- evacuarea autorităților administrației centrale și locale, a unei părți a populației, animalelor, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu din zona frontierei de stat, din zona acțiunilor de luptă, din marile aglomerări urbane (în mod deosebit din Municipiul București, capitala României și din municipiile reședințele de județ), conform actelor normative în vigoare și a planurilor întocmite din timp;
- adăpostirea personalului de conducere din administrația publică centrală și locală, a altor categorii de personal cu responsabilități în domeniul managementului sistemului național de protecție civilă, a populației necuprinse în măsurile de evacuare;
- dispersarea temporară a salariaților din instituțiile publice și agenții economici cu sarcini în producția națională de apărare, care nu au asigurate spații de adăpostire la locul de muncă sau în localitatea în care-și au domiciliul;
- înlăturarea urmărilor acțiunilor militare prin măsuri specifice corespunzătoare tipului de muniții utilizate de agresor, a efectului și ariei de manifestare a puterii distructive a acestora;
- refacerea infrastructurii protecției civile în teritoriul eliberat, după respingerea agresorului;
- refacerea capacității de intervenție a forțelor și mijloacelor participante la acțiuni de înlăturare a urmărilor acțiunilor militare;
- relocarea autorităților administrației centrale și locale precum și populației evacuate în condițiile asigurării condițiilor de protecție și siguranță;

- participarea la reabilitarea condițiilor de viață și reluarea în normalitate a activităților economice și sociale.

Succesul acțiunilor structurilor de protecției civile din România în prevenirea și protecția populației și bunurilor materiale și în înlăturarea urmărilor acțiunilor militare sau celor provocate de dezastră va depinde, în primul rând, de cantitatea și calitatea informațiilor cu privire la acest aspect, capacitatea de ripostă eficientă a structurilor planificate să participe la acțiuni de intervenție, realizarea, menținerea și dezvoltarea cooperării cu toate forțele capabile să ducă acțiuni de intervenție în folosul protecției civile, operaționalizarea oportună a forțelor de rezervă.

CONDUCEREA SISTEMULUI NAȚIONAL DE PROTECȚIE CIVILĂ

Conducerea de ansamblu a forțelor sistemului național de protecție civilă se realizează prin Parlament, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvernul, Primul-ministru, Comitetul Național pentru Situații de Urgență, autoritățile publice centrale și locale cu atribuții în domeniu.

Primul-ministru este șef al Protecției Civile în România și coordonează Comitetul Național pentru Situații de Urgență prin ministrul administrației și internelor.

Potrivit deciziilor autorității naționale de conducere, la nivel național se constituie Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în componența Ministerului Administrației și Internelor căruia îi revine responsabilitatea executării conducerii operaționale. Coordinarea unitară a activităților de apărare împotriva dezastrărilor revine Comitetului Național pentru Situații de Urgență și numai în cazul în care efectele dezastrărilor, ca arie de manifestare și amploare, pun în pericol securitatea națională.

În conformitate cu legislația în vigoare, acțiunea de evacuare în caz de conflict armat a autorităților administrației centrale și locale, a unor categorii de populație, bunuri materiale și valorilor de patrimoniu este coordonată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Punerea în aplicare a planurilor întocmite în timp de pace pentru astfel de situații se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării sau a Mareului Cartier General în caz de conflict armat.

La nivel local conducerea acțiunilor de protecție civilă se exercită, potrivit legii, de către autoritățile administrației publice, prin comitetele pentru situații de urgență și inspectoratele județene și al Municipiului București pentru situații de urgență.

În vederea coordonării unitare a acțiunilor de prevenire, protecție și intervenție pentru înlăturarea efectelor dezastrărilor naturale și tehnologice pe timp de pace, criză și război, în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se constituie Centrul Operațional Național, iar la inspectoratele județene pentru situații de urgență, centre operaționale județene, cu serviciul permanent în funcțiune.

Responsabilitatea pentru organizarea, înzestrarea, pregătirea structurilor, a susținerii logistice și administrative a forțelor de intervenție, precum și conducerea operațională curentă a acțiunilor cu caracter teritorial revin Centrului Operațional Național din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Pe timpul situației de urgență sau de criză, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență propune ministrului Ministerului Administrației și Internelor mobilizarea unora dintre unitățile sau subunitățile de protecție civilă din rezervă.

În cazul declanșării unui conflict armat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență mobilizează, la ordin, toate structurile de rezervă. Coordinarea acțiunilor de protecție civilă, pe timp de război, se realizează de către Marele Cartier General, în componența căruia va funcționa o Grupă Operativă de Protecție Civilă, a cărei organizare, înzestrare și atribuții se stabilesc de către șeful Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Structura Inspectoratului General pentru Situații de Urgență la pace și la război, precum și procedurile de lucru pentru elaborarea concepțiilor, planurilor și documentelor organizatorice de aplicare a acestora vor fi similare standardelor Alianței Nord – Atlantice și celor ale U.E. Procesul de standardizare și interoperabilitate cu structuri similare din celelalte țări membre NATO, are drept scop perfecționarea conducerii structurilor de intervenție la toate nivelurile.

ORGANIZAREA SISTEMULUI NAȚIONAL AL PROTECȚIEI CIVILE

Capabilitățile sistemului național al protecției civile trebuie să corespundă cerințelor legate de îndeplinirea întregii game de măsuri ce-i revin, atât pe timp de pace, pe timp de criză, cât și pe timp de război. Pentru a face față situațiilor de risc la care este supusă populația și bunurile materiale, valorile de patrimoniu, animalele și factorii de mediu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență stabilește forțele destinate să ducă acțiuni de intervenție pentru înlăturarea urmărilor dezastrelor, precum și cele ale efectelor acțiunilor militare.

În acest sens, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență constituie în timp de pace forțe operaționale iar pe timp de criză sau conflict armat, forțe de rezervă și ia în evidență formațiunile voluntare și organizațiile neguvernamentale cu sarcini în domeniu.

Forțele operaționale sunt alcătuite din Detașamentul de Intervenție de protecție civilă, Detașamentul Pirotehnic, unitățile și secțiile de pompieri militari, spitalele de urgență, serviciile publice de ambulanță și serviciile de medicină legală, alte servicii comunitare cu atribuții în gestionare urgențelor civile.

La solicitarea organismelor internaționale, a Centrului pentru Coordonare Euro-Atlantică pentru Răspuns la Dezastre (EADRCC) din structura NATO sau a Biroului pentru Asistență Umanitară (OCHA), din structura ONU precum și a unor țări cu care România are încheiate convenții bilaterale în domeniul protecției civile, anumite structuri nominalizate vor participa, cu aprobarea autorității naționale (Parlament, CSAT), la acțiuni de sprijin și asistență umanitară, pe teritoriul altor țări afectate de dezastre.

Pentru îndeplinirea misiunilor specifice, pe teritoriul național, aceste forțe vor coopera cu marile unități, unitățile și subunitățile Ministerului Apărării Naționale și cele ale Ministerului Administrației și Internelor stabilite prin planurile operative, conform legii.

Forțele de rezervă vor fi alcătuite din unități și subunități de protecție civilă care se completează sau se constituie la mobilizare, acestea fiind destinate pentru participarea la înlăturarea urmărilor dezastrelor, pe timp de criză sau război.

Acestea vor acționa direct în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sau a inspectoratelor județene și cel al Municipiului București în funcție de situațiile create, de natura și urmările dezastrelor.

Formațiunile voluntare de protecție civilă se constituie conform legii, la nivelul localităților, instituțiilor publice și agenților economici și acționează pe timp de pace, criză sau război, în primă urgență în zone de dezastre pentru salvarea de vieți omenești, acordarea primului ajutor și limitarea extinderii dezastrului.

În funcție de decizia conducătorilor acțiunilor de intervenție, aceste forțe vor continua acțiunile și după intrarea în dispozitiv a formațiunilor specializate, operaționale sau de rezervă.

CONCEPȚIA DE PREGĂTIRE ȘI ANGAJARE A FORȚELOR DE PROTECȚIE CIVILĂ ÎN ACȚIUNI DE LIMITARE ȘI ÎNLĂTURARE A URMĂRILOR DEZASTRELOR ȘI/SAU CONFLICTELOR MILITARE

Pregătirea forțelor cuprinde trei componente: formarea, specializarea și perfecționarea personalului profesionalizat, pregătirea pentru intervenție a structurilor constituite conform legii, specializarea și perfecționarea personalului de conducere din administrația publică centrală și locală cu responsabilități în domeniul protecției civile și apărării împotriva dezastrelor.

Sistemul de învățământ este astfel conceput, încât să asigure o bună pregătire managerială, tehnică și de specialitate. Un rol important în pregătirea și perfecționarea personalului profesionalizat îl va avea Școala Națională de Pregătire în Domeniul Managementului Situațiilor de Urgență

Un accent deosebit se va pune pe participarea cât mai multor cadre de conducere din structurile sistemului în colegiile, școlile și institutele de pregătire (inclusiv cele în domeniul cunoașterii limbilor străine) din alte țări. Centrul Regional de Pregătire NATO din România va specializa personalul în cunoașterea și lucrul cu procedurile NATO, la nivel tactic și întrunit. Locul și rolul specialiștilor în structura profesională a forțelor de protecție civilă vor fi redefinite.

Pregătirea pentru intervenție a forțelor de protecție civilă are ca obiectiv general creșterea capacității structurilor centrale și zonale, ale formațiunilor profesionalizate și voluntare de a desfășura acțiuni de intervenție, independent și întrunit, în cooperare cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare, precum și în cadrul coalițiilor sau alianțelor. Pregătirea pentru intervenție a elementelor componente va avea unele particularități, în funcție de locul lor în structura forțelor de protecție civilă.

Pregătirea pentru intervenție a forțelor operaționale se va executa concomitent cu îndeplinirea misiunilor de bază ce le revin. În perioada premergătoare datei la care vor participa la operațiuni de sprijin și asistență umanitară în afara granițelor țării, ele vor efectua o pregătire particularizată intensivă, la specificul fiecărei misiuni. Nucleul activ al forțelor de rezervă execută pregătirea de comandament, concomitent cu activitățile care vizează aplicarea planurilor de mobilizare. Pentru rezerviștii prevăzuți în planurile proprii, structurile care se mobilizează organizează convocări sau concentrări de instrucție.

Principala caracteristică a procesului de pregătire va fi standardizarea instruirii de bază la un nivel maxim posibil pentru fiecare componentă a forțelor de protecție civilă. O atenție deosebită va fi acordată problemelor specifice, procedurilor de stat major și întrebuirii tehnicii de intervenție, punându-se accent pe îndeplinirea misiunilor prin utilizarea în perspectivă a sistemului C3I.

Sarcina prioritară a instruirii o va constitui profesionalizarea personalului potrivit standardelor naționale, ale Alianței Nord-Atlantice și Uniunii Europene.

Personalul profesionalizat va fi instruit în scopul menținerii deprinderilor impuse de utilizarea tehnicii de intervenție necesară îndeplinirii misiunilor.

Treptat, se vor mări numărul antrenamentelor și exercițiilor de specialitate. Instruirea va fi orientată către creșterea stării de operativitate a forțelor.

Forțele operaționale de protecție civilă vor respecta standardele de operativitate stabilite.

Acestea vor fi încadrate în proporție de 90%. Unităților și subunităților nu li se vor repartiza mai puțin de 90% din necesarul tehnicii de luptă. Standardul pentru capacitatea operativă va fi de 80%. În vederea asigurării cerințelor de pregătire vor fi reparitate cel puțin 80% din resursele necesare. Pe măsură ce resursele necesare vor fi realizate, standardele operative vor fi ridicate la niveluri cât mai înalte.

Conceptia de angajare a forțelor de protecție civilă pe plan intern are în vedere trecerea imediată la îndeplinirea unei misiuni de intervenție pentru limitarea și înlăturarea urmărilor unui dezastru, la solicitarea oricărei persoane fizice sau juridice care constată sau ia la cunoștință despre producerea unui dezastru natural sau tehnologic. Angajarea forțelor și mijloacelor de protecție civilă se execută progresiv, după executarea cercetării și recunoașterilor, introducerea în dispozitivul de intervenție a forțelor realizându-se în funcție de volumul pierderilor și distrugerilor constatate.

În cazul participării la operațiuni de sprijin și asistență umanitară în afara granițelor țării, independent sau în componerea unor forțe multinaționale, forțele române de protecție civilă vor fi organizate și conduse potrivit regulilor de angajare și planurilor operaționale comune convenite, sub comanda autorităților stabilite prin acord.

Primirea sau acordarea de sprijin și asistență umanitară se va efectua conform procedurilor naționale, armonizate cu procedurile partenerilor din NATO și UE și au în vedere eficiență și oportunitate maximă.

Comandamentul național își va exercita autoritatea de personal, de jurisdicție și disciplină, precum și responsabilitățile privind înzestrarea, sprijinul logistic, asistența medicală și sprituală (religioasă). Interacțiunea dintre structurile militare și mediul civil (atât guvernamental, cât și neguvernamental) în care se acționează este important pentru succesul operațiunilor.

LOGISTICA

Logistica trebuie să-și adapteze capabilitățile la scopurile și obiectivele cuprinse în strategia protecției civile, prin stabilirea priorităților necesare asigurării unui sprijin adecvat, dinamic și oportun pentru susținerea forțelor. Sistemul logistic trebuie să asigure libertatea de acțiune atât pe timp de pace, cât și în situații de criză sau război. Pentru susținerea participării la noi tipuri de anagajamente/misiuni multinaționale de sprijin și asistență umanitară, acesta trebuie să fie suplu și flexibil. În acest scop modernizarea sistemul logistic, va avea în vedere următoarele obiective:

- sistemul logistic al protecției civile să devină un sistem intergrat, cu structuri modulare și mobile, interoperabil cu sistemele logistice moderne ale protecție civilă din celelalte țări membre NATO, care să asigure o autonomie inițială a unităților în funcție de locul lor în cadrul structurilor operaționale;
- asigurarea unui înalt grad de viabilitate, flexibilitate și capacitate de adaptare în sprijinirea forțelor, în funcție de natura misiunilor;
- realizarea unei concepții de planificare centralizată și de implementare descentralizată pentru a asigura sprijinul logistic necesar în vederea executării operațiilor planificate pe teritoriul național și în spațiul de interes strategic;
- dezvoltarea unui sistem informatic de logică, compatibil cu cel al NATO;
- renunțarea la principiul preventiv planificat, de executare a reparațiilor de tehnică din înzestrare și aplicarea sistemului de mentenanță după necesitate, pe bază de diagnostic;

INFRASTRUCTURA

Pentru îndeplinirea misiunilor specifice, atât pe timp de pace cât și pe timp de criză sau război, protecția civilă trebuie să-și realizeze o infrastructură capabilă să asigure prevenirea și protecția autorităților administrației publice centrale și locale, populației, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu, ca și suportul organizării, pregătirii, desfășurării și conducerii acțiunilor de intervenție pentru înlăturarea urmărilor dezastrelor și/sau acțiunilor militare.

Realizarea infrastructurii protecției civile este responsabilitatea autorităților administrației publice, centrale și locale, a personalului de conducere a instituțiilor publice și agenților economici în baza normelor și instrucțiunilor elaborate de componentele Inspectoratului General pentru Situații Urgență.

Infrastructura protecției civile constă în construcții și instalații permanente, dar și mobile, executate din timp.

Infrastructura de protecție civilă se materializează în:

locuri special amenajate pentru observare (puncte de observare) construcții permanente sau improvizate dispuse pe construcții înalte sau forme de relief proeminente din apropierea localităților sau obiectivelor economice surse de risc;

- linii telefonice proprii, permanente sau temporare, pentru înștiințarea organelor de conducere în cazul pericolului producerii unor dezastre sau în caz de conflict militar;
- frecvențe radio proprii repartizate de autoritatea națională în domeniu pentru nevoi de comunicații ;
- sistem principal de alarmare a populației despre pericolul iminent al producerii dezastrelor sau atacurilor inamice, în caz de conflict militar, compus din sirene electrice, electronice și dinamice de diferite capacități, cofrete cu sau fără automate de semnal și circuite de acționare;

- sistem secundar de alarmare, cu aceleași atribuții, compus din sirene de incintă, motosirene, fluier cu aburi sau aer comprimat, sirene manuale, clopote, toacă și panouri optico-acustice;
- sistem de adăpostire necesar protejării populației în cazul producerii unor dezastre tehnologice la sursele de risc nuclear și chimic sau în caz de conflict armat, compus din construcții permanente, adăposturi de protecție civilă pentru conducere (puncte de comandă) și pentru populație și salariați, adăposturi în subsoluri fără instalații speciale, spații și subsoluri neamenajate, tunele tehnologice, peșteri, stații de metrou, tranșee și șanțuri adăpost acoperite sau neacoperite, adăposturi individuale la locul de muncă sau în locuințe proprietate personală (în apropierea acesteia), în caz de contaminare;
- puncte de decontaminare radioactivă, chimică sau biologică amenajate în cadrul unor băi comunale sau a grupurilor sanitare de pe lângă internate și cămine, precum și spălătorii chimice sau auto ce necesită amenajări simple în vederea realizării unui flux de personal, tehnică, echipament și instalații, ce urmează a fi trecute prin aceste puncte;
- sediul (cazărmiile) instituțiilor, unităților și formațiunilor militare profesioniste care să includă spații de lucru pentru personal, spații pentru depozitare materiale și tehnică, săli și poligoane de pregătire, alte facilități.

Cetățenii neîncadrați în muncă sunt obligați să-și procure contra-cost sau să-și confecționeze după tipare(modele) elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, mijloace de protecție individuală. De asemenea, cetățenii care își construiesc locuințe sunt obligați să-și amenajeze la subsolul acelei construcții, spații de adăpostire, potrivit normelor legale în vigoare.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență analizează anual gradul realizării suportului logistic și prezintă periodic, în ședințele Consiliului Național pentru Situații de Urgență și cele ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării realizările și neajunsurile din acest domeniu. Insuficiența fondurilor bugetare anuale naționale și locale va conduce la căutarea de noi soluții, pentru asigurarea unei depline protecții a populației în cazul producerii unor dezastre și/sau a declanșării unor conflicte armate.

RESURSELE PROTECȚIEI CIVILE

Resursele protecției civile cuprind personalul, mijloacele financiare, tehnologice, științifice, materiale și de altă natură care vor fi alocate pentru asigurarea îndeplinirii atribuțiilor ce revin structurilor sistemului național al protecției civile. Ele determină din punct de vedere cantitativ și calitativ, compunerea forțelor și dotarea lor cu tehnică de intervenție necesară.

Sistemul românesc de planificare, programare și bugetare face eforturi pentru a deveni compatibil cu sistemele similare ale celorlalte state membre NATO. Abordarea integrată a gestionării resurselor va fi în concordanță cu misiunile forțelor de intervenție și va influența direct capabilitățile protecției civile.

Efectivele profesionalizate ale forțelor de protecție civilă nu sunt supuse procesului de reducere, fenomenul de restructurare având numai sensul modernizării și al îndeplinirii cerințelor de asigurare a unei reale protecții a populației, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu în caz de dezastre sau conflict armat.

În primul rând fondurile vor fi repartizate cu prioritate, pentru programele care asigură realizarea eficienței și economisirea costurilor printr-o eliminare rapidă a mijloacelor și programelor care nu mai sunt necesare. În al doilea rând, o direcție prioritară va fi echilibrarea bugetului în privința alocării resurselor. În anul 2005, bugetul de venituri și cheltuieli pentru protecție civilă va alocă 56% pentru personal, 13% pentru operare și mentenanță, 18% pentru achiziționare de tehnică pentru intervenție, 13% pentru regie. Estimăm că în anul 2008 să ajungem la standardele realizate de celelalte state membre ale Alianței Nord-Atlantice (40% - personal, 35-40% - înzestrare, 25-20% - operare și mentenanță).

Alocarea resurselor va fi strâns legată de bugetul prevăzut pentru procesul multinațional de planificare. Procesul cuprinde două faze. În prima fază (2005- 2008), activitatea va fi concentrată pe orientarea resurselor către constituirea și operaționalizarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și către restructurarea forțelor operaționale, la nivelul cerințelor minime pentru a asigura prevenirea, protecția și intervenția în caz de dezastre și pentru interoperabilitate. Faza a doua (2008-2012) se va concentra în special pe modernizarea tehnicii și aparaturii pentru intervenție. Fazele procesului se întrepătrund, iar termenul limită pentru executarea lor se poate modifica în funcție de alocarea fondurilor de la bugetul de stat și bugetele locale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru privind colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru privind colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 29 iunie 2005.
Nr. 631.

P R O T O C O L între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru privind colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil

Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru, denumite în continuare *părți*, în conformitate cu prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Federale Iugoslavia privind cooperarea în domeniul militar, semnat la București la 27 octombrie 1997, luând în considerare dorința de a iniția și dezvolta colaborarea în domeniul învățământului și pregătirii personalului militar și civil,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Prevederi generale

(1) Scopul prezentului protocol este de a stabili cadrul legal pentru schimbul de personal militar și civil în scopul pregătirii și instruirii în facilități militare de învățământ ale părților, precum și definirea regulilor și statutului studenților în perioada de pregătire.

(2) Reprezentanții părților vor conveni anual asupra unui program de învățământ. Programul de învățământ va include, printre altele, instituția militară de învățământ unde se va desfășura cursul, denumirea cursului, numărul de locuri și durata.

(3) Programele de învățământ convenite conform alin. (2) vor fi schimbate între părți prin birourile atașărilor apărării.

ARTICOLUL 2

Definiții

În scopul prezentului protocol se vor folosi următoarele definiții:

1. *studentii* — personalul militar și civil care urmează să fie trimis în scopuri educaționale în conformitate cu prevederile prezentului protocol;

2. *partea care trimite* — partea care trimite personal militar și civil în scopuri educaționale în conformitate cu prevederile prezentului protocol;

3. *partea care primește* — partea care primește personal militar și civil trimis în scopuri educaționale în conformitate cu prevederile prezentului protocol;

4. *procesul de învățământ* — toate activitățile care sunt desfășurate în perioada de pregătire.

ARTICOLUL 3

Aspecte financiare

(1) Partea care trimite va asigura în conformitate cu propriile reglementări următoarele costuri:

a) salariile incluzând alocații și alte beneficii;

b) cheltuieli de călătorie la începutul și sfârșitul perioadei de pregătire, precum și pentru perioada vacanței;

c) costurile pentru aducerea trupului neînsuflețit în țară, cheltuielile pentru funeralii și alte costuri care se ivesc în cazul morții unui student.

(2) Partea care primește va asigura în conformitate cu propriile reglementări costul taxei de școlarizare, hrănirea și cazarea. Partea care primește va asigura, de asemenea, costurile pentru transportul efectuat în scopul procesului de învățământ.

(3) Studenții pot, dacă doresc, pe cheltuiala proprie, să locuiască în facilități, altele decât cele asigurate de partea care primește. Totuși, aceasta îi va asista, în limitele capacităților sale, în găsirea unui loc de cazare.

(4) Orice probleme financiare care pot apărea, legate de procesul de învățământ, vor fi soluționate prin înțelegeri separate între părți sau reprezentanții proprii autorizați.

ARTICOLUL 4

Uniforma

(1) Pe timpul procesului de învățământ personalul militar va purta propria uniformă în conformitate cu reglementările naționale.

(2) Pe timpul cursului, partea care primește va asigura pe propria cheltuială echipament special pentru lucru pe instalații și ținuta de instrucție în conformitate cu legislația națională. Echipamentul va fi înapoiat la absolvirea cursului.

ARTICOLUL 5

Criterii de selecție

(1) Partea care trimite este responsabilă pentru selectarea studenților în conformitate cu criteriile solicitate de partea care primește. Dacă criteriile nu sunt îndeplinite, partea care primește, cu consimțământul părții care trimite, poate trimite înapoi studentul respectiv, pe cheltuiala părții care trimite.

(2) Cursul poate fi terminat înainte de termen din motive medicale sau disciplinare ori din lipsă de interes în îndeplinirea obiectivelor cursului din partea studenților.

ARTICOLUL 6

Asistența medicală

(1) Partea care primește va asigura asistența medicală și stomatologică de urgență, incluzând internarea și

medicamentele. Partea care trimite va suporta orice alte cheltuieli legate de asistența medicală.

(2) La începutul procesului de învățământ, partea care trimite va elibera un certificat de sănătate conform cu modelul trimis de partea care primește.

(3) Certificatul de sănătate menționat la alin. (2) va atesta că studentul:

a) nu suferă de nici o boală contagioasă;

b) nu suferă de tuberculoză și că a fost efectuată o examinare a plămânilor cu raze X;

c) nu suferă de tulburări de sănătate care necesită tratament — boli, condiții rezultând din răni, malformații;

d) nu necesită tratament stomatologic;

e) a fost vaccinat în conformitate cu reglementările emise de Organizația Mondială a Sănătății.

(4) Examinările cerute trebuie realizate în termen de maximum două luni înainte de plecarea din statul părții care trimite.

(5) În situația în care anumite examinări cerute în conformitate cu certificatul de sănătate nu au fost realizate, certificatul de sănătate va conține o declarație în acest sens.

(6) Chiar dacă a fost prezentat un certificat de sănătate, partea care primește își rezervă dreptul de a reexamina studentii în propriile facilități medicale.

ARTICOLUL 7

Securitatea

(1) Partea care trimite va trimite numai studenți care au obținut certificatul de securitate.

(2) Studenții vor respecta reglementările de securitate ale părții care primește și se angajează să nu dezvăluie terților informații clasificate primite pe timpul procesului de învățământ.

(3) Pentru accesul în facilitățile militare, studenților li se va emite un permis special.

ARTICOLUL 8

Obligații

(1) Partea care trimite va instrui studenții:

a) să respecte legea statului părții care primește și să se adapteze la obiceiurile locale;

b) să se rețină de la orice activitate politică pe teritoriul statului părții care primește.

(2) Partea care trimite va aduce la cunoștință studenților conținutul prevederilor prezentului protocol înainte de a-i trimite pe teritoriul statului părții care primește.

ARTICOLUL 9

Subordonarea

(1) Studenții vor fi subordonați direct atașatului apărării al părții care trimite în statul părții care primește.

(2) Atașatul apărării menționat în alin. (1) va colabora cu autoritățile corespunzătoare ale părții care primește în toate problemele legate de pregătire.

ARTICOLUL 10

Aspecte legale

(1) Pe timpul procesului de învățământ, studenții se vor supune legislației statului părții care primește și ei trebuie să se comporte în conformitate cu regulile și regulamentele privind disciplina ale instituțiilor militare de învățământ ale părții care primește.

(2) Studenții care vor încălca prevederile alin. (1) vor fi trimiși înapoi pe cheltuiala părții care primește.

(3) În cazul deteriorării ori pierderii din vina cursanților a bunurilor părții care primește, partea care trimite trebuie să plătească părții care primește costul reparațiilor conform cu costurile practicate în statul părții care primește sau să asigure un substitut corespunzător pentru proprietatea deteriorată. Costurile sunt estimate de către experți ai părții care primește. Partea care primește va notifica părții care trimite despre estimarea costurilor.

(4) Plata costurilor reparației bunurilor deteriorate sau înlocuirea proprietății este făcută de către partea care trimite, în valută convertibilă, părții care primește, în termen de 45 de zile de la data primirii notificării.

ARTICOLUL 11

Prevederi finale

(1) Prezentul protocol va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise a părților, prin care acestea confirmă

Pentru Ministerul Apărării Naționale din România,
Teodor Atanasiu,
ministrul apărării naționale

îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării acestuia în vigoare.

(2) Prezentul protocol poate fi amendat oricând, în scris, cu consimțământul părților. Amendamentele vor intra în vigoare conform prevederilor alin. (1).

(3) Prezentul protocol se încheie pentru o perioadă nedeterminată. Orice parte poate notifica, în formă scrisă, despre intenția sa de a-l denunța. Denunțarea va intra în vigoare după 6 luni de la primirea notificării.

(4) Dacă la data terminării există aspecte financiare nesoluționate sau revendicări, prevederile corespunzătoare ale prezentului protocol vor rămâne în vigoare până la soluționarea finală a acestora.

Semnat la Belgrad la 19 aprilie 2005, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, sârbă și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Apărării din Serbia și Muntenegru,
Provoislav Davinić,
ministrul apărării

T A R I F E
pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României pentru anul 2005

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniştrilor, precizări, instrucţiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administraţiei publice şi de alte instituţii publice, care nu sunt prevăzute de Constituţie, republicată, în art. 78, 100, 108, 115 şi 147 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 1.2. Deciziile pronunţate de Secţiile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a III-a

- 2.1. Pierderi de acte, sigilii, ştampile, ciocane silvice, roviniete 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.2. Schimbări de nume 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.3. Citaţii emise de instanţele judecătoreşti 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.4. Citaţii la care numărul persoanelor citate este mai mare de unu 120.000 lei/act + 2.500 lei/cuvânt/
12 lei noi/act + 0,25 lei noi/cuvânt
650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.5. Publicarea ordonanţei judecătoreşti privind pierderea, sustragerea sau distrugerea ceului ca instrument de plată, a cambiei şi a biletelui la ordin 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.6. Acte procedurale ale instanţelor judecătoreşti, a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.7. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunţarea la cetăţenia română 750.000 lei/anunţ/75 lei noi/anunţ
- 2.8. Concursuri pentru ocuparea de posturi didactice în învăţământul superior şi a posturilor vacante de funcţionari publici 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.9. Anunţuri privind concursul de admitere la Institutul Naţional al Magistraturii, la concursul de admitere în magistratură, la examenul de capacitate pentru magistraţii stagiaşi, precum şi pentru locurile vacante de magistraţi, executori judecătoreşti, notari publici 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.10. Anunţuri privind concursul pentru posturile vacante de manager economic şi celelalte posturi vacante de personal ale curţilor de apel şi tribunalelor 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.11. Anunţuri privind data la care au loc adunările generale ale judecătorilor şi procurorilor, precum şi perioada de depunere a propunerilor de candidatură pentru Consiliul Superior al Magistraturii (C.S.M.) 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.12. Publicarea ordonanţei de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau a hotărârii irevocabile a instanţei judecătoreşti, prin care se constată că provenienţa bunurilor este justificată 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.13. Publicarea declaraţiilor de avere potrivit legii 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.14. Publicarea rapoartelor periodice de activitate ale autorităţilor publice şi a raportului privind starea justiţiei 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.15. Bilanţuri de ocupare a forţei de muncă pe judeţe şi la nivel naţional 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.16. Publicarea listei donatorilor şi a donaţiilor făcute partidelor politice, precum şi a raportului de venituri şi cheltuieli electorale ale partidelor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 2.17. Alte publicaţii cu prezentare tabelară 50.000 lei/rând tabel/5 lei noi/rând tabel
- 2.18. Alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a IV-a

- 3.1. Publicarea în extras sau integral a încheierilor judecătorului delegat de autorizare a constituirii societăţilor comerciale şi de înmatriculare a acestora 315.000 lei/pag. de manuscris/31,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.2. Alte hotărâri judecătoreşti prevăzute de lege 750.000 lei/pag. de manuscris/75 lei noi/pag. de manuscris
- 3.3. Publicarea proiectului de fuziune sau divizare 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.4. Bilanţuri şi conturi de profit şi pierdere (anunţuri-extras) 795.000 lei/anunţ/79,5 lei/anunţ
- 3.5. Bilanţuri ale băncilor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.6. Acte adiţionale 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.7. Publicarea dispoziţiunii hotărârii definitive de excludere a unui asociat (S.N.C., S.C.S., S.R.L.), precum şi a hotărârii de declarare a nulităţii unei societăţi comerciale 400.000 lei/anunţ/40 lei noi/anunţ
- 3.8. Alte publicaţii ale agenţilor economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somaţii, convocări de adunări generale, hotărâri ale adunărilor generale, acte de numire a lichidatorilor, bilanţuri contabile ale lichidatorilor, raportul cenzorilor în caz de lichidare etc.) 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.9. Publicaţii cu prezentare tabelară 50.000 lei/rând tabel/5 lei noi/rând tabel
- 3.10. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a V-a

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel naţional şi de ramură Tariful se calculează în funcţie de numărul de pagini şi de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VI-a

- 5.1. Publicarea anunţului de intenţie pentru iniţierea unor proiecte în condiţii de parteneriat public-privat, conform O.G. nr. 16/2002 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.2. Publicarea hotărârilor judecătoreşti irevocabile pronunţate în aplicarea O.U.G. nr. 60/2001 720.000 lei/pag. de manuscris/72 lei noi/pag. de manuscris
- 5.3. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă în vederea delegării gestiunii serviciilor publice de alimentare cu apă şi de canalizare 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.4. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă pentru delegarea gestiunii serviciilor publice de salubritate a localităţilor prin concesiune 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.5. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public şi privat de interes local 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VII-a

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului delegat de înmatriculare a societăţii cooperative — în extras sau integral, conform Legii nr. 359/2004 315.000 lei/pag. de manuscris/31,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.2. Hotărârile A.G.A. sau actul adiţional, în cazul în care s-a modificat actul constitutiv prin aceste hotărâri 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.3. Hotărârea irevocabilă a tribunalului de anulare a hotărârii A.G.A. 400.000 lei/anunţ/40 lei noi/anunţ
- 6.4. Hotărârea A.G.A. prin care se aprobă situaţia financiară anuală 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.5. Hotărârea A.G.A. pentru majorarea capitalului social, numai dacă majorarea este mai mare de 10% 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.6. Proiectul de fuziune/divizare vizat de judecătorul delegat 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.7. Actul modificator al actului constitutiv al societăţii absorbante 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.8. Actul de dizolvare a societăţii 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.9. Actul de numire a lichidatorilor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris

Tarifele de publicare cuprind T.V.A în cotă de 19%.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 şi 410.47.30, tel./fax 410.77.36 şi 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 033252